

SERİFİKA NO 1593
ISBN 978-975-22-0368-6
2011 . 06 . Y . 0105 . 4177

Birinci Basım
Şubat 2011

Gül tepide
sokak
değmisi ?

BİLGİ YAYINEVİ

Merkezi: Meşrutiyet Cd., No: 46/A, Yenışehir 06420 / ANKARA
Tlf: (0-312) 434 49 98/ 434 49 99/ 431 81 22 • Faks: (0-312) 431 77 58
Temelli: İstiklal Cd., Beyoğlu İl Mrt., No: 187,
Kat: I/133, Beyoğlu 34433 / İSTANBUL
Tlf: (0-212) 244 16 51 - 244 16 53 • Faks: (0-212) 244 16 49

BİLGİ KİTAP EVI

Sakarya Cd., No: 8/A, Kızılay 06420 / ANKARA
Tlf: (0-312) 434 41 06 • Faks: (0-312) 433 19 36

BİLGİ DAĞITIM

Merkezi: Gülbahar Mh., Gölbağ Cd., No: 33, A-B Blok,
Mecidiyeköy 34387 / İSTANBUL
Tlf: (0-212) 217 63 40 - 44 • Faks: (0-212) 217 63 45
Şube: Nispetiye Sk., No: 17/1, Çengelköy 34112 / İSTANBUL
Tlf: (0-212) 522 52 01 - 512 50 59 • Faks: (0-212) 527 41 19

www.bilgiyayinevi.com.tr • info@bilgiyayinevi.com.tr

Herkesin Bilgisi

Tinçet İSADIR

TURGUT ÖZAKMAN

Bütün Oyunları / 7

Deli Bayramı/
Komşularımız

BİLGİ YAYINEVİ

kapak düzeni: bilgi yayınevi

Bu kitabın yayın hakkı,
yazarıyla yapılan sözleşme gereği
Bilgi Yayınevi Basım Dağıtım
Kitabevi ve Kurtasiye A.Ş.'ye aittir.
Kaynak gösterilmeden kitaptan
alıntı yapılamaz; yayınevinin yazılı
izni olmadan radyo ve televizyona
uyarlanamaz; oyun, film, elektronik kitap,
CD ya da manyetik bant haline getirilemez;
fotokopri ya da herhangi bir
yöntemle çoğaltılamaz.

başku canteğin matbaacılık
Yayıncılık Ticaret Ltd. Şti.
(0-312) 384 34 35 - 384 34 36

İÇİNDEKİLER

Deli Bayramı 7

Konşularımız 103

Amel
S. A. 112

DELBAYRAMI

(Oyun, 2 Perde)

*) İlk kez 1987'de Devletkuru Kabare Tiyatrosu'nda Deliler adıyla oynanmış
tır.

ÖN OYUN

(Perde ve portal ağız süslenmiştir. Üçüncü zilden sonra, seyirciler yerlerini alırken banttan konuşma başlar. Bu arada perdenin altından bir baş çıkıp bakar, kaybolur; perdenin birleştiği yerden bir başka baş çıkar, bir an bakar ve kaybolur.)

SES

- Dikkat, dikkat! Akıllılara birinci uyarı. Deli bayramının başlamasına birkaç dakika kaldı. (Ağaçkakan güler.) Allah Allah! Bu aptal ağaçkakan da ne söylesem gülüyor.

Dikkat, dikkat! Akıllılara ikinci uyarı. Deli bayramının başlamasına çok az kaldı. Lütfen yerlerinizi alın. (Ağaçkakan güler.) Sayın akıllılar!

Perde arkasındaki kargaşalıktan yararlanan bir arkadaşımızın kaçtığı anlaşıldı. Aranıza karışmış olabilir. Çok iyi akıllı taklidi yapardı. Çevrenizdekilere belli etmeden dikkat edin, çok akıllı birine rastlarsanız lütfen müdüriyete haber verin. En tehlikeli deli, akıllı taklidi yapan delidir. (Ağaçkakan güler.) Aptal ağaçkakan! Tarih okumuş olsaydın, bu sözüne gülmezdin.

Akıllılara son uyarımdır:

Deli bayramı başlıyooooor!

Deli bayramı başlıyooooor!

Deli bayramı başlıyooooor!

Hoppppppaaaaaa!

Birinci Perde

(Işıklar söner. Yalnız kapalı perde aydınlanır.
Çarpıcı bir müzik başlar.)

Mâzik 1: Giriş

(Perde ağır ağır açılır)

Fon perdesi ve kulis panolarından başka bir şeyin
bulunmadığı boş bir sahne. Fon perdesinin üzeri-
rinde oldukça büyük, güzel, süslü bir pankart:

"Deli Bayanına Hoş Geldiniz"

Altında, daha küçük harflerle:
"Akıllı deliye dâhi, deli akıllıya kahrman de-
nir"

Napolyon bilinen kıyafeti ile girer, azameli ve
gururlu. Ön köşeye yaklaşır durur, elini bilinen
şekilde göğsüne sokar, bekler. Müzik biter.)

NAPOLYON

-Kim olduğumu durumundan anlamış olmanız
gerektir. Anlamayanlar anlayanlara sorsun. Size
söyleyeceğim var.

Bayanlar, baylar..

BİRİ

-(Kulisten heyecanlı seslenir.) Doktor geliyor!

NAPOLYON

-Eyvahi

(Azametine hiç uymayan bir telaş içinde kuli-
se süzülürken öbür yandan Doktor girer. Beyaz
gömlektli. Sakin, yumuşak, anlayışlı, sabırlı bir
doktor. Boyuna asılı bir hakem düdüğü vardır.
Ön ortaya gelir.)

DOKTOR

-Sevgili hastalarımızın sayın yakınları, değerli ko-
nuklar, büyük medyanızın seçkin mensupları!
Akıl, Fikir, Ruh ve Sinir Merkezi'nin yıllık mü-
sameresine hoş geldiniz.

(Başı hunlî, gizgili pijamalı deli, bir kulisten
öbür kulis, sevinç içinde koşarak geçer.)

HUNLÎ DELÎ -Müsamere başladımı, müsamere başladımı!

DELİLER -(Kuliste, sevinçle bağırır.) Heeeeeeeyyy!

DOKTOR -(Anlayışla gülümser.) Merkezimizde DNYX

yöntemi uygulanmaktadır, yani delidir ne yap-
sa yeridir. Onun için bazı deliliklerimizi lütfen
hoş görünüz.

Başhekim Beyi sayın Bakan çağırıldı. Apar topar
götürmek zorunda kaldı. Bu nedenle müsamere-
yi ben yöneteceğim. İzninizle kendimi tanıta-
yım. Dr. Ruhi Ruhman. Maddiyata hiç önem
vermem. Ailem de vermezdi. Nitekim annemin
adı Ruhsar'dır. Babam tuzruhu ticareti yapardı.
Dayımın en sevdiği şarkı, 'ruhunda bahar açtı'
şarkısıdır. Amcamın en ünlü şifri şöyle başlar:
'Ruhum gibi ruh var mı acep ruhlar içinde?'
Velhasıl ailemin ilgi ve etkisiyle ruhiyatçı ol-
dum. İşimi ve hastalarımı çok severim.

Sağ olsun Başhekim Bey de beni çok sever.
'Ruhi, sen bu hastanenin ruhusun' der. Çünkü
gece nöbetlerinin çoğunu gönüllü olarak ben
tutarım. Ev biraz kalabalık da. Kayınvalide, ka-
yınenize, kayınbirader, baldız, çocuklar ve tabii
eşim. (Bir an dalar.) Burda ruhum dinleniyor.
Şimdi sizlere müsamerede görev alan arkadaş-
larımı tanıtacağım.

(Kulise seslenir.) Çocuklar, buyrun!

DELİLER

-(Kuliste bağırır.) Heeeeeeey!

(Çeşitli kıyafetlerdeki delileri sahneyi doldurur.
Kimi kulilerden gelir, bir-ikişi sofadan sarık-
tılmış iplerden kayarak salmeye iner. Biri kulis-
ten takla atarak girer. Ama hiçbir deli, delilik

olsun diye anormal jestler, mimikler yapmaz.
(Hepsi normal, sevimi!)

DOKTOR

-Korkmayın, korkmayın, hiçbiri tehlikeli değildir. Tehlikeli deliler, dışarda, büyük tımarhanede. Onlar dünyayı yönetiyorlar.

(Delilere döner, içlerinden birini, bir küçük köpeği çağırır gibi çağırarak) Totoş gel canım, gel yavrum, gel bebeğim.

(Delilerden güzel bir kız, sevinçle dört ayak olur, gelir, dizleri üzerinde salta durur, sonra dört ayak olup başını doktorun dizlerine sürerek sevgisini gösterir vb. Doktor köpeğin başını okşayarak)

Ah canım. Bu kızımız kendini kaniş cinsi köpek sanıyor.

Osman! *(Sıksa, kısa, sünepe biri öne çıkar.)*

Bu delikanlı da Koca Yusuf Pehlivan olduğuna emim.

Söyleyin Allah aşkına bu zavalcıklar mı tehlikeli, yoksa Hitler ya da Stalin mi? *(Köpeğin başını okşar.)* Haydi Totoş, yerine git canımcığım. *(Köpek dört ayak, şirin şirin koşarak kalabalığa karışır, sonra ayağa kalkar. Öne çıkan Osman da geri çekilir.)*

Kimse iş olsun, fiyaka olsun diye, ilgi çekeyim diye delirmez. Kendiliğinden de delirmez. Ya biri tetikler ya da toplum. Birazdan bu gerçeği kanıtlayan bilimsel örnekleri göreceksiniz.

Müsameremizde bazı ilginç olaylar ile deli hastaları de yer alıyor. Hepsi arkadaşlarımızın eseridir. Sonunda siz akıllı dostlarımızın bütün bunlardan bir ders çıkaracağınızı ümit ediyoruz. Şimdi açılış şarkısı ve dans! Arkadaşlar bu

şarkıyla sizlere şakayla karışık ciddi bir tavsiyede bulunmak istiyorlar.
Başla!!

Müzik 2: Deliliğe Vur Gitsin
Şarkı ve dans

(Yukarıdan aşağıya rengârenk deli bayrakları, flamalar, şeritler, pişkiiller, balonlar sarkar. Genel dansın altında küçük akrobatik hareketler)

KORO

~~İşin mi çok aldırma,~~
~~Sinirlenme, saldırma,~~
Gel söz dinle, hiç durma
Deliliğe vur gitsin!
Delidir
Her ne yapsa yeridir.
Ortağın mı hilebaz
Çocukların mı haylaz,
Sorun çok, çare mi az,
Deliliğe vur gitsin!
Delidir
Her ne yapsa yeridir.
Derdin mi var, uzatma
Hastalanıp da yatma,
Boşa kafa patlatma,
Deliliğe vur gitsin!
Delidir
Her ne yapsa yeridir.

(Müzik ve dans sona erer. Deli bayrakları, şeritler yukarı kalkar.)

DOKTOR

(Ellerini çırpar, delilere) Bravo çocuklar, bravo-o-o, harikaydınız. Arkadaşların daha birçok ye-

tenekleri var. Bunlardan biri de taklit. Özellikle doktorları çok güzel taklit ediyorlar. Yani her beyaz gömlekiyi doktor sanmayın. O kıyafetin altında bu yaramazlardan biri olabilir. Şimdi arkadaşlar sizlere, ilk vaka olarak sahici bir doktor ile sahici bir hasta arasında geçen sahici bir olayı sergileyeceğim.

TELEFONCU

DELI -Doktor Bey, telefon var!

DOKTOR -(Öyünçle) Başhekimdir mutlaka. Beni çok sever ve aramadan yapamaz. Kim arıyor?

TELEFONCU

DELI -Kayınbiraderiniz.

DOKTOR -Ah canım. Akıl danışacak herhalde. Beni pek sayar. Çok terbiyelidir. Geliyorum. Size iyi seyirler. Vaka 1: Sakin Doktor

(Doktor ve deliler çıkarlar. Görevli deliler iki iskemle ile alçak bir psikiyatri divanı getirirler. Divanın ayakları tam başlarda değil, içlerdendir. Uca oturtulursa öbür tarafta havalandır. Beyaz gömlektir Sakin Doktor, divana uzanır. Kestiriyor. Uniformalı hemşire telaşla girer.)

HEMŞİRE -Doktor Bey! (Doktor kımıldamaz.) Doktor Bey!

DOKTOR -(Homurdanır.) Hum???

HEMŞİRE -Doktor Bey!

DOKTOR -(Hafif kımıldar.) Ne var?

HEMŞİRE -Uyanın.

DOKTOR -(Ağır ağır oturarak) Ne oldu kızım? Bu ne telaş? Yoksa Avrupa Birliği'ne mi girdik?

HEMŞİRE -Hayır.

DOKTOR -Ne oldu öyleyse?

HEMŞİRE
DOKTOR

-Hasta geldi.

-Aman kızım, tabii hasta gelecek. Deli Petro'nun ruhu gelecek değil ya. (Kalkar.) Dünya acayıp, hayat zor. İnsanın kafası karışıyor. Kafanın karışmasını istemiyorsan her şeyi olağan karıştıracaksın. Hiçbir şeye sinirlenmeyeceksin, kızmayacaksın, telaş etmeyeceksin. Tamam mı kızım?

HEMŞİRE -Tamam efendim.

DOKTOR -Haydi bakalım öyleyse, sakın sakın çık, hastayı güzelce içeri al.

HEMŞİRE -Peki efendim.

(Koşar gibi hızla çıkar.)

DOKTOR -Olmaz, sakın ol kızım. Allah Allah..

(Atıla Matila gülle gibi girer. Etrafa bakar.)

ATILA -Başkası yok, demek ki doktor sensin. Merhaba doktor.

DOKTOR -Merhaba, hoş geldiniz.

ATILA -Ben Atila Matila. (Doktorun elini sıkar.)

DOKTOR -(Acıyla) Ah!

ATILA -(Oralı bile değil) Nasılsın doktor?

DOKTOR -(Elini ovuşturarak) Elinize sağlık, çok iyiyim. (Bir iskemleyi gösterir.) Şöyle buyrun Atila Matila Bey.

ATILA -(Oturmaz) Benim bir şeyim yok. Ben demir gibiyim.

DOKTOR -Masallah.

ATILA -(Kulak memesini iğneler.) Evet, aklım tırk tak, ruhum püfür püfür, sinir sistemim saat gibi. Kısacası doktorcuğum, hasta olan ben değilim, karım.

DOKTOR -Ya, vah vah!

ATILA

-Bir kadın verem olabilir, ince hastalıktır, manalı hastalıktır, bir kadına yakışır. Mesela çiçek olabilir, su çiçeği olabilir, hatta şeker hastası olabilir. Bunlar zarif, kibar hastalıklar. Ama benimki acayip oldu.

DOKTOR

ATILA

DOKTOR

ATILA

DOKTOR

ATILA

-Nasıl yani?
-Acayip işte.
-Bakınız Atıla Matila Bey..
-Bir dakikaaaa! Sözüm bitmedi.
-Ooo affedersiniz, devam edin.
-Önce yaşadığı ortamı anlatayım. Yani kendim

hakkında bilgi vereyim. Gençliğimde güreşe meraklıydım. Serbest stilde güreştim. Serbest piyasa denilen şey de serbest güreşe benziyor-muş. Hep aynı oyunlar. Kafakol, kazıklama, çurpıma filan. Hemen tek daldım piyasaya. Bir kurtkapanı, bir künde, çevirip bastırdım, tuu-uuu! Artık beni kim tutabilir? O gündür bu-gündür tuttuğumu koparmaktayım. Bok gibi para kazanıyorum. Ama karım bu başarıyı içine sindiremedi. Kafası karıştı, sinirleri bozuldu, ruhu altüst oldu.

DOKTOR

ATILA

DOKTOR

ATILA

-Ne yapıyor efendim?

-Ne yapacak, getirdim, dışarda bekliyor.

-Sormasını beceremedim. Karınızdan şikâyetiniz ne?

-(*Yakasına yapışır.*) Sen ne diyorsun, ben karısını bir yabancıya şikâyet edecek adam mıyım? Ben müzevir miyim, gammaz mıyım, muhbir miyim? Bir suç varsa dersini veririm, asla şikâyet etmem.

DOKTOR

-Haklısınız, yine yanlış sordum. Karınızın şikâyeti ne?

16

ATILA

-(*Yine doktorun yakasına yapışır.*) Neden şikâyet edecekmiş? Tek eksiği yok. Benden şikâyet edecek kadının ben alnını karışlarım.

DOKTOR

-Bu da yanlış oldu, özür dilerim. İzninizle bir daha soruyorum. Acaba karınızda ne gibi işaretler, arazılar belirdi de bana getirmeye karar verdiniz?

ATILA

DOKTOR

-Yani karımın nesi olduğunu soruyorsun.
-Hay aklınızla bin yaşayın! Soru bu işte. Evet, karınızın nesi var?

ATILA

DOKTOR

ATILA

DOKTOR

ATILA

-Gülüyor.

-Anlamadım.

-Gülüyor!

-Ne kadar güzel.

-Nesi güzel yaa? Bu kadın herkese, her şeye gülüyor. Yalnız bana gülüyor.

DOKTOR

ATILA

-Bu fena bir şey mi Atıla Matila Bey?
-Ama ne yapsam gülüyor, ne desem kahkahayı basıyor. (*Taklit eder.*) Hah hah haaaaay!.. Katılıp kalıyor.

DOKTOR

ATILA

-Hummmmm ya! Vahim bir durum. Kimseyle birlikte olamıyoruz. Rezil ediyor beni.

DOKTOR

-Anladım. Şimdi bir örnek vermenizi rica edeceğim. Mesela neye gülüyor?

ATILA

-Hangi birini anlatayım? Mesela ben kuş meraklısıyım. Gençliğimde saka beslerdim. Şimdi bu mekkiye gelmişim, küçücük saka kuşu beslemek olmaz. Bana yakışmaz. Önemli bir kuş olmalı. Daima her işte en önde, en ilerde! Böyle bir kuş aldım, eve getirdim, karım görür görmez haa haa haaaay, katıldı kaldı.

17

DOKTOR -Aaa, anladım, papağan aldınız. Hakikaten bazı papağanlar çok komik olur, insanı katlitirler.

ATILA -Ooo, yooo, herkesin papağanı var, ben öyle kuş alırmıyım? Benimki başka, bambaşka.

DOKTOR -Ya? Ne diye sorabilir miyim?

ATILA -Sor.

DOKTOR -Sordum.

ATILA -Akaba.

DOKTOR -Ooooo.

ATILA -Yaaaa, hiç akbaba gibi bir kuşa gülünür mü?

DOKTOR -Çok doğru. Kukunav kuşu mu bu, guguk kuşu mu?

ATILA -(Doktorun sırtına vurur, doktor sendeler.) Aferin doktor. Bu kuştan daha baba bir kuş var mıdır? Ama buna bile güldü.

DOKTOR -Hımmmmmm. Anladım. Artık hanımefendiyi içeri alalım.

ATILA -Duri Kadını buraya silah zoruyla getirebildim. Önce beni muayene et, görsün, içi rahatlasın, sonra onu muayene edersin.

DOKTOR -Bu iyi fikir. Tebrîkler. Ama muayene sırasında işime karışmayın.

ATILA -Katiyen. Ben uzmanlığa saygı duyan çağdaş bir iş adamıyım. Asla karışmam.

DOKTOR -Öyleyse hanımefendiyi içeri alalım.

ATILA -Hemen getiriyorum. Dikkat et, ne yapсам gülecek.

(Enerjik çıkar, karısını elinden çekerek döner.)

DOKTOR bey, karım Meloş.

MELOŞ -Hoş geldiniz efendim.

ATILA -(İyi giyimli, doğal tavırlı, terbiyeli bir hanım) Hoş bulduk Doktor Bey.

ATILA -(Fısıltıyla) Bu haline bakıp da aldanma sakın.

DOKTOR -(İkemleyi gösterir.) Böyle buyrun Meloş Hanım.

MELOŞ -Teşekkür ederim. (Oturun.)

DOKTOR -(Atıla'ya da divanı gösterir.) Siz de şöyle buyrun. Önce sizi muayene edeceğim.

ATILA -(Karısına gösterişle) Teşekkür ederim Doktor Bey.

(Divanın ayak ucuna oturur, öbür ucu havaya kalkar, Atıla yuvarlanır.) Allaaahh!

(Meloş kâhkahayı basar, sonra kibarca gülmesi-ni bastırma'ya çalışır.)

DOKTOR -Hay aksi şeytan! (Kalkması için elini uzatır.) Kaza bu. Aman üstünde durmayın.

ATILA -(Kalkarken) Zaten duramıyorum ki. Baksana, yere atıyor hergele. (Fısıltı) Nasılmış? Gördün mü, yuvarlandım, belki de kafam padayacaktır, ona bile güldü.

MELOŞ -Atıla, istersen sen burda otur, ben oraya geçeyim.

ATILA -Hayır! Önce beni muayene edecek.

MELOŞ -Peki. Nasıl istersen.

DOKTOR -Atıla Matla Bey, lütfen oturun. (Atıla duraksar. Divandan huylanmışır.) Oturun kardeşim, oturun, otur yahut!

ATILA -Hah! Böyle net konuşmayı severim. Oturuyorum.

(Divanın ortasına oturur.) Oturdum. (Divana kuşkuyla bakar.) Durum sakın görünüyör.

DOKTOR -Tamam. Şimdi kılâşık bir test yapacağım.

ATILA -Test tamam da klasik ne demek?

DOKTOR -(Cebinden lastik çekicini çıkarır.) Bununla dizenize tık tık vuracağım.

ATILA -Tık tık?

DOKTOR -Evet, tık tık. Klasik test bu.

ATILA -Ne işe yarıyor bu test?
DOKTOR -Sinir sisteminin durumunu anlamaya yarıyor.
ATILA -(Kaygılı) Yaaa..
DOKTOR -Ayak ayak üstüne atar mısınız?
ATILA -Ooo, estagfurullah. Olmaz.
DOKTOR -At kardeşim, muayene gereği bu. Haydi.
ATILA -(Ayak ayak üstüne atarken, fısıltıyla) Karımın yanında mahcup olacağım bir şey yapma ve yavaş vur.
DOKTOR -Tamam. (Dizkapağına vurur yavaşça, Atila'nın sağ kolu yana açılır ve düşer.) Allah Allah!
ATILA -Ne oldu?
DOKTOR -Ben de anlamadım, ne oldu. Orijinal bir tepki. (Bir daha vurur. Atila'nın iki kolu birden açılır ve düşer.)
ATILA -Doktor, bu ne? Akbaba gibi kanat çırpıyorum..
DOKTOR -Sinir sisteminde aşırı hassasiyet.
ATILA -(Karısına) Gördün mü? Her zaman söylemez miyim ben sana, hassasındır diye. İşte Doktor Bey açıkladı. (Meloş gülmeye çalışır.)
DOKTOR -Ayakları değiştirin!
ATILA -Nasıl yani?
DOKTOR -Yani ötekini alta, bunu üste getirin.
ATILA -Tamam. (Yapar.)
DOKTOR -(Dize vurur. Atila'nın ayağı zıplar, doktorun karnına gömülür.) Aaaaaaaahhh!
ATILA -(İki büküm olan doktoru izleyerek, karısına) Yahu şu bendeki hassasiyetin şiddetine bak! (Meloş gülmesini boğar.) Aaaa! Doktor sen de uzattın ama.
DOKTOR -(Doğrulmaya çalışarak) Haklısınız Atila Matila Bey. İş kazası bu. Gerçekten büyütme gelmez. Toparlanıyorum.

ATILA -Bekliyorum.
DOKTOR -Şimdi psikanalize geçiyoruz. Uzanın.
ATILA -Niye?
DOKTOR -Konuşacağız.
ATILA -Neden?
DOKTOR -(Hafiften sinirlenir.) Allah Allah! Hani işime karışmayacaktınız!..
ATILA -Haa, evet, doğru.
DOKTOR -Yatınız!
ATILA -Ama Doktor Bey, bu, laubali, sinsî, kalles bir divan. Karımın önünde, beni küçük düşürmeye çalışıyor. (Meloş hafiften güler.)
DOKTOR -Gülmelî. Çok fena yaparım. Az önce, kaldırıp yere vurmadı mı?
DOKTOR -O iş bitti. Sakin olun! (Meloş'a) Siz de gülmeyin artık.
ATILA -Hah! Söyle. Gördün işte, ne yapsam, ne desem gülüyor! Şarlo muyum ben?
DOKTOR -Tamam, tamam, geçti gitti. Şimdi yatınız lütfen.
ATILA -Okey, yatıyorum Doktor. (Uzanır.) Ooooooh..
DOKTOR -Ne güzelmiş. (Arkasını döner.)
ATILA -(İçini çeker.) Birinci aşamayı başarıyla geçtik. Şimdi Atila Matila Bey, yavaşça bana dönünüz efendim.
ATILA -Böyle çok iyi. Allah aşkına bana işime.
DOKTOR -İyi ama yüzünüzü görmem, sizi daha yakından tanımam gerekiyor.
ATILA -Tanıştık ya. Ben Atila Matila.
DOKTOR -(Meloş güler.)
ATILA -(Sinirlenir artık.) Gülmeyin dedim!
DOKTOR -Oh, ağzına sağlık.
DOKTOR -Bu yana dön kardeşim, lütfen, kurban olayım..

ATILA -Ooooo, peki. Hatırlınız için dönüyorum. (Döner. Divandan yuvarlanır.) İmdaaaaa!

MELOŞ -(Gülmeye çalışarak) Ay affedersiniz, tutamıyorum kendimi, bayılacağım..

DOKTOR -(Atıla'yı yerden kaldırmaya çalışarak) Ver elini! Sakin ol. Aldırma. Boş ver. Önemli değil. Tamam mı?

ATILA -(Doktorun elini iter.) İstemez. (Ağır ağır ve büyük bir kinle doğrulur.) Söyledimdi. (Divanı gösterir.) Bu hergele bana meydan okuyor, tuzak kuruyor. Bu divanı olimpiyata gönder, derece almazsa şerefsizim. Kim çalıştırıyor bu divanı? (Meloş kalkmalarının duyulmaması, görülmesi için çırpınmaktadır. Doktora Meloş'u göstererek) Doktor, ne çektiğini anladın değil mi? Her yerde beni böyle kelepaze ediyor. İnsan bu, düşmez mi? Düşmez kalkmaz bir Allah.

DOKTOR -Çok haklısınız. Haydi şimdi uzanın da işimize devam edelim.

ATILA -Yatarım ama bu sefer yüzükoyun!

DOKTOR -Hay hay, yataın da nasıl istiyorsanız öyle yataınız efendim.

ATILA -(Yüzükoyun uzanır.) Yatıyorum. (Kollarıyla divanı sarar.) Boyunduruğu vurdum. Şimdi, erkeke kimladasın namussuz.

DOKTOR -Hımmmm, güzel, artık kimlayamaz. Divanı kurt kapanına almışınız. Şimdi gözünüzü kapatın Atıla Matla Bey.

ATILA -Hangisini?

DOKTOR -(Sesi siniriden tizleşerek) İkisini de.

ATILA -Böyle açık konuş birader. Kapadım.

DOKTOR -Şimdi benim söylediklerimi hayal edeceksiniz.

ATILA -Bu kolay. Hayalim geniştir. İhracatçıyım.

22

DOKTOR -Şimdi tatilde olduğunuzu hayal edebilir misiniz?

ATILA -Anasını bile satarım.

DOKTOR -Oh, oh. Başarılı bir psikanaliz olacak bu galiba. Hava açık. Gök mavı. Deniz harika. Denize giriyorsunuz. Girdiniz mi?

ATILA -Girdim. Uvvvvvv. Su buz gibi.

DOKTOR -Çok güzel. Gerçek gibi hayal ediyorsunuz, kutlarım. Şimdi dal suya.

ATILA -Daldım.

DOKTOR -Yüzi!

ATILA -Yüzüyorum. (Kulaç atarak divanın ucuna yaklaşıp. Meloş tehlikeyi fark etmiştir, doktora işaret eder ama doktor kendini işe kapmıştır, görmez.)

DOKTOR -Hızlan!

ATILA -Hızlanıyorum.

DOKTOR -Engine açılı!

ATILA -Açılıyorrum. (Divanın dengesi bozulur, yuvarlanır.) İmdaaaaa! Boğuluyorummmmm.

MELOŞ -Ha ha ha hayyy. (Katılır kalır.)

DOKTOR -(Umutunu yitirmiştir.) Lanet olsun!

ATILA -(Telaş etmeden, usul usul, büyük bir kararlılıkla ayağa kalkar.) Doktor, bu namussuzun yaptıkları canına yetti. (Divana) Ulan, sen benim onurumla oynayacak adam mısın, itoğlu it? Ben adamı yok etmez miyim? (Tabancasını çıkar, üç el ateş eder divana, Meloş'un ödü patlamıştır.) Geberttim serseri! (Tabancasını üfleyip cebine koyar.)

DOKTOR -(Bir divana bir Atıla'ya bakmaktadır. Patlamak üzere.) Bu. bu.. bunu nasıl yapabildiniz?

23

ATILA -Çok kolay. Çektim, güm güm gümlü! Çünkü kimse benim gururumla, onurumla oynayamaz.

DOKTOR -*(Sonunda patlar, yakasına yapışır.)* Sen kimsin ki ulan hödük!

ATILA -*(Ürkünçtür.)* Atıla Matıla.

DOKTOR -Defol görgüsüz manyak, psikopat deyyus, paranoyak budala, sen nasıl benim divanıma ateş edersin ulan? Ben de seni gebertmez miyim?

(Atıla yakasını kurtarıp odada dönerek yakalanmaya çalışır.) Kaçma akbaba! Kaçma, dur diyorum sana! *(Hemşire girer.)* Dur beynsiz hergele!

HEMŞİRE -*(Doktoru göğüsler.)* Sakin olun Doktor Bey, üzerrinde durmayın, aldırmayın, takmayın, sinirlenmeyin...

DOKTOR -*(Kurtulmak için çırpınarak)* Sus ukala!.. *(Gücü tükenmiştir, Hemşirenin kollarında kalır.)* Aaa!

ATILA -Doktor delirdi, kaçalım.

HEMŞİRE *(Kaçarlar.)*

DOKTOR -Olur bunlar Doktor Bey, uzatmayın, her zaman dersiniz, siz de boş verin!

-*(Ağlamaktı)* Boş ver demesi kolay. Divanımı vurdu deli. Kırk yıllık divanımı. Vefakâr dostumu. Vcdansız herifi Biraz şaka yaptı diye bir divan vurulur mu? Beni de günde iki kere yere yuvarlıyor. Bir şey diyor muyun? Tut şunun ucundan. İlkyardıma yetiştirelim. Belki kurtarabiliriz. Haydi. Aaaah canım.. Ah canım..

(Divanı şefkatle dışarı taşırlar.)

DOKTOR -*(Sahneye gelir. Dertlidir.)* Namussuz kayınbira-der! Bakıma götürsün diye arabamı vermişim. Alçak herif elektrik direğine çarpmış. Arabayı paramparça etmiş. Tüütü rezil! Canına okudum geri zekâlının. Terbiyesiz! Dili de soyтары pabucu gibi. "Ne bağırıyorsun, ablama söylersem görürsün gününü" demez mi? Bir de tehdit ediyor gerzek. Et be ne olmuş? Ablandan mı korkacağım? İşin kötüsü kasko sigortam yok. Şimdi ben ne yapacağım? On yıl araba alamam.

KADIN DELİ -Doktor Bey! Doktor Bey!!! *(Doktorun arkasına saklanmaya çalışarak)* Beni koruyun! Lütfen.

DOKTOR -Ne oluyor?

KADIN DELİ -*(Kovalayan erkek deliyi göstererek)* Kendini Baltacı Mehmet Paşa sanıyor.

DOKTOR -Ne olur, ne zararı var ki, bırak sansın.

KADIN DELİ -İyi ama beni de Katerina sanıyor.

DOKTOR -Vay köftehor! *(Erkek deliye azarlayıcı bakar. Erkek deli mahcup geri döner ve çocuk gibi zıplayarak kaçar.)*

KADIN DELİ -Deli işte, ne olacak! Oysa burda herkes benim Hürrem Sultan olduğumu bilir.

(Ters kulisten sultanca çıkar.)

DOKTOR -Şimdi, deliliğin psiko-sosyo-ekonomik ve kültürel nedenleri hakkında üç küçük ön örnek sunacağız. *(Kulise seslenir.)* Faik Bey, Helga Hanım, Abbas Efendi, buyrun.

(Girerler, seyircileri olağanüstü bir saygı ve incelikle selamlar, sonra doktora dönerler.)

Faik Bey?

FAİK BEY -Buyrun efendim.

DOKTOR -Nasılsınız?

FAIK BEY
DOKTOR

-Türkiye'den daha iyiyim.
-(*Seyircilere*) Faik Bey, üç çocuklu, namuslu bir küçük memur. Aramızdaki adı Elektronik Faik'tir. Çünkü elektronik bir hesap makinesi gibidir. Lütfen dikkat ediniz.
(*Faik Bey'e*) 125.247'yi 89.364 ile çarpınız Faik Bey.

FAIK BEY
DOKTOR

-(*Anında*) Çarpım efendim.
-1.227'ye bölünüz.

FAIK BEY
DOKTOR

-Böldüm efendim.

FAIK BEY
DOKTOR

-Sonucu rica edeyim.

FAIK BEY
DOKTOR

-153.678,069.

FAIK BEY
DOKTOR

-(*Seyircilere*) Kesinlikle doğrudur.

FAIK BEY
DOKTOR

-Tabii efendim. Sağlamasını yaptım da öyle söyledim.

DOKTOR

-Şaşırtıcı bir yetenek değil mi? (*Faik Bey'e*) Bu yeteneğinizin doğuştan mı, yoksa sonra mı kazandınız?

FAIK BEY

-Sonradan, zamanla kazandım. Memur olup bir de evlenince. Zorunlu olarak. Bütün gün, durmadan hesap yapıyordum. Aylık az, hayat pahalı, evin ihtiyacı çok, çocukların istekleri bitmiyor. Bir küçük memur günde kırk kere hesap yapıyordum, ay sonunu nasıl getirir? Hayatım böyle geçti. Böl, topla, çarp, çıkar. (*Hafiften oynamaya başlayarak*) Böl, topla, çarp, çıkar. Böl, topla, çarp, çıkar. (*Melodili söylemeye de başlar*) Böl, topla, çarp, çıkar. (*Seyircilere işaret eder şarkıcı gibi*) Haydi hep beraber, böl, topla, çarp, çıkar. (*Gözleri tuhaflaşır*) Haydi böl, topla, çarp, çıkar, oh oh böl, topla, çarp, çıkar.

DOKTOR

-(*Doktor da bir an oyuna katılır, hemen kendini toparlar*) Stop! Stop!! Stop!!! Sakin oli Sakin oli

(*Faik Bey sakınlesir*)

Efendim şimdi ikinci yaka: Bayan Helga.

(*Bayan Helga seyircileri başıyla, pek zarifçe selamlar*)

Nasısınız Bayan Helga?

-(*Alman şivesiyle*) Çok teşekkür ederim.

-Üç yıl önce turist olarak İstanbul'a geldiniz.

-Evet.

-Niçin geldiniz?

-Türkiye, bir masal ülkesi.

-Masal şehri İstanbul'a indiniz. Sonra neler oldu?

HELGA

-Neler olmadı ki? Önce iner inmez, kılıçlı kanlı adamlar tarafından sarıldık. Ben korkudan çok geçirdim. Kılıçlı adamların elinden kurtuldum, bir taksiye bindim. Şoför böyle yan oturdu ve gazladı, o mein Gott, taksi birden uçmaya başladı. Sanki uçan halidir.

ABBAS E.

-Eee burası masal ülkesi madama.

DOKTOR

-Bu olağan konuları geçin, film işine gelin.

HELGA

-(*Doktora kırılarak*) Peki Doktorcuğum. Güzel bir gün idi. Sultanahmet'te, eteğimi dizlerimin üzerine çekmişim biraz, güneş hamamı yapmaktayım. Etrafımı meraklı Türkler sardı. Türk-Alman dostluk müthiş yani. Aniden bir adam geldi üzerime. Ödüm yarıldı. Meğer orda film döndürüyorlarmış. Figüranlık yapmamı istedi. Hay hay dedim. İşim 30 saniye sürdü. Şöyle bir yürüyüp geçtim. O mein Gott. Bütün Türk erkekler bayıldılar bana. Nasıl anladım? Çünkü ne kadar erkek var Sultanahmet meydanında, hepsi beni operet tebrik etti. Hatta film

ekip gitti geldi tebrik etti. Ne sanatsever erkek-
leri! Şoke girdim.

DOKTOR

HELGA

-Devam!

-Ertesi gün rejisör beni buldu, bu sefer bir film-
de büyükçe bir rol teklif etti. Ne demek bu? Bir
daha şoke girdim. Yapmayınız dedim, olmaz,
çocuk oyuncak değil bu, bende yetenek yok, sa-
nat tahsil yok, film kültür yok, rol tecrübe yok.
Rejisör güldü, "Zaten bunlara gerek yok" dedi.
"Gögüs var, popo var, yeter." Aaaaaa! Şimdi bu
ne mana?

-*(Eliyle büyük bir popo biçimi çizerek.)* Büyük
mana!

(İki erkek deli gülerler.)

-*(Kızlar.)* Suss! Gülecek şey mi bu? Sanat hayatı-
mı anlatıyorum.

(İki deli korkar, susarlar.)

-*(Doktor da ürkmüştür.)* Tamam, tamam, dinli-
yoruz.

-Çok danke. Kabiliyetimi o kadar övdü ki utanıp
rolü kabul ettim. Filmin konusu neydi, ne di-
yordun, niçin çekilmişti, hiç anlamadım. Zaten
kimse anlamadı. O zaman ne oldu? Bu film sa-
nat filmi dediler. Film çok iş yaptı. Beni hemen
bir tivi diziyeye çağırıldılar. Şok oldum. Niye ben?
Şarkıcı değilim. Manken değilim. Dansöz de-
ğilim. Bunlar olmadan dizi olur mu? Hiç görme-
mişim. Ama beni dinleyen kim? Dizin çekimi
başladı. Ben çok fena oynuyorum. Ağlıyorum
bu yüzden. "Zaten kötü kadın rolündesin, ne
kadar kötü oynarsan o kadar daha iyi" diyorlar
ve mütemadiyen şapur şupur tebrik ediyorlar,
teselli ediyorlar. Yani sanata ve emeğe bu kadar
saygılı millet az bulunur. Dizi yayımlanırken,

biri geldi, "Seni şarkıcı yapacağım" dedi. Aaaa-
ah mein Gott! Bende nota yok, usul yok, reper-
tuar yok, diksiyon yok, ses hic yok. "Zarar yok
be anam" dedi. Şimdi bu ne mana? Bu şu mana
ki üç şarkı ezberledim ve şarkıcı oldum. Bol
para. Bol hayran. Bol televole. Çiçekler, şam-
panyalar, hediyeler. Cenaze çelengi gibi koca-
man çelenkler. Bir gün biri, "Bu memlekette
sanatçı olmak çok güç" demez mi? Daha kolay
sanatçı olunan neresi var be bu dünyada? Ben
çıldırılmışım. Gözlerimi burada açtım. Sahneye,
perdeye, ekrana döneceğim günü bekliyorum.
(İki deli kıs kıs güler, Helga ayağını yere vurur.)
Sus! Yoksa ısıtırım. Göreceksiniz, bu sefer size
inat, devlet sanatçısı olacağım!

DOKTOR

-Tamam, tamam, tamam. *(Durumu sakinleşti-
rir.)* Şimdi sizlere Abbas Efendi'yi tanıtıyorum.
*(Abbas Efendi elini göğsüne koyarak selam ve-
rir.)* Aramızdaki adı Yolcu Abbas. Abbas Efendi
şimdi adının nedeni öyle olduğunu anlatacak.

ABBAS

-Kaderimiz kiracılıkmış. Evden eve dolaşıp dur-
maktayız. Her biri bir göçebelik destanı. Hep-
sini anlatmak zor. Bir yerden başlayayım. Fakir
ama güler yüzlü bir aileyiz. Ev sahibimiz bizi
pek sevdi. O kadar ki her akşam bizde yemek-
teler. Batıyoruz. Maazallah! Apar topar kaçtık.
Bu seferki ev sahibimiz pek hassas. Tenis topu-
na zam gelse kiraya zam yapıyor. Hafazanallah!
Bize yine yol göründü. Yeni ev sahibimiz üstü-
müzde oturan çok asıl bir hanım. Sese taham-
mülü yok. Aman ayıp olmasın, sesimiz duyul-
masın diye işaretle konuşuyoruz. Aksilik işte,
boğmaca oldum. Horoz gibi değişiyorum. Minta-
rafillah! Kovulduk, yine yola çıktık. Bu seferki

ev sahibimiz meraklı. Evi sürekli gözlüyor. Bir misafir gelse o da danıyor. Haftada üç gün de gelip evi içerden tefiş ediyor. Çöpümüzze bile bakıyor. Karım son çocuğumuza hamile kalmış. Daha bizim bile haberimiz yok, "Evinde yeni çocuk istemem" demez mi? Tövbe estâğfurullah! Ev bulmak zor. Bulduğumuz ev tam bir enkaz. Kayılmış, secdeye kapanmak üzere, dam bütçe gibi açık, rahmet içeri şatıyor, midye tutacağız. Hele tıkalı, evi pislik götürüyor. Canımızı dışımıza taktık, tamire giriştik. Aşk ile şevk ile evi doğrulttuk, damı kapattık, helayı açtık. Ev sahibi geldi, gördü, bayıldı, evi sattı. Fesup-hanallah! Yine taşındık. Bu seferki.

FALİK

-Yeter bee.. Delireceğimi!

HELGA

-O mein Gott!

ABBAS

-Annma acelecisiniz. Daha maceranın başında-
yız. Allah Allah! Sinirlenecek ne oldu ki?

DOKTOR

-Kes! (O da sinirlenmiştir. Düşük çalar!) Daha ne olsun, salak!

TELEFONCU

DEİ

-Doktor Bey, telefooon!

DOKTOR

-(Öfkesi neşeye döner.) Aa, sayın başhekim el-bette.

TELEFONCU

DEİ

-Hayır, kayınvalideniz.

DOKTOR

-Eyyah! Kayınbiradere küftemiştin ya. Şimdi onun hesabını soracaktır. (Sindir içinde çıkar.) Lanet olsun.. Allah kahretsin..

NAPOLYON

-(Girer, yan öne gelir, yan durur.) Benim deli olduğumu sanıyorsunuz değil mi? Yanıldınız. Ben deli değilim. Öyleyse burada işim ne, niye bu kılıktayım? Söyleyeyim. Burda kalabilmek

için. Çünkü biliyorum, dışarda hayat çok güç. Akıllı bir insanın katlanamayacağı neler oluyor dışarda. Allah size sabır ve güç versin. Allah yardımcınız olsun. Sizleri düşündükçe çok üzülüyorum. Kolay değil o şartlar içinde akıllı akıllı yaşamak.

(Doktorun girdiğini görünce sessizce kulise süzülür.)

DOKTOR

-(Öfke içinde) Lanet olsun! Sevgili oğluna küftetiğim için canına okudu. Ben de onun canına okudum. Birazdan karım işe karışır. O zaman yandım demektir. Ne yapacaktık şimdi?

BİR SES

-(Kulisten) Şarkı söyleyeceğiz.

DOKTOR

-Haa, evet. Buyrun.

Müzik 3: Şarkı ve dans: Kim Akıllı Kim Deli

(Dellier Korosu sahneyi doldurur.)

KORO

-Doğum sorun

Sünnet sorun

Düğün sorun

Ölüm sorun

Ama bir sorun var ki
Hepsinden de önemli
Kim akıllı kim deli
Nasıl ayırt etmeli?

Bum terelelli bum bum
Bum terelelli bum bum!

Alış sorun

Veriş sorun

Kıra sorun

Okul sorun

Ama bir sorun var ki
Hepsinden de önemli
Kim akıllı kim deli
Nasıl ayırt etmeli?
Bum terelelli bum bum
Bum terelelli bum bum
Vergi sorun
Borsa sorun
Turist sorun
Bütçe sorun
Ama bir sorun var ki
Hepsinden de önemli
Kim akıllı kim deli
Nasıl ayırt etmeli?
Bum terelelli bum bum
Bum terelelli bum bum

(Koro çıkarken)

TELEFONCU

DELI -Doktor Bey, telefoooooonnn!

DOKTOR -Başhekim mi?

TELEFONCU

DELI -Hayır, karınız.

DOKTOR -İşte yandım. Ben konuşurken siz küçük bir gösteri izleyin. Adı Trafik. Sağ dönemezssem Allahsızmarladık!

(Doktor koşarak çıkarken görevli deliler sahneye bir masa, bir-iki sandalye, bir telsiz cihazı ve bir telefonu taşıyıp yerleştirirler. Bir telefonlu taksi bürosu kurulmuş olur. Sahibi masaya geçer.)

PATRON

-(Telefon çalar.) Galaksi Taksi. Araba yok. (Karar. Telefon çalar.) Galaksi Taksi. Araba yok.. (Kapatacaktır, sinirlenir.) Ne bağırıyorsunuz be! Burada kamu hizmeti yapıyoruz, ayı, ona göre terbiyeli konuş. Neee? Karın doğum mu yapacak? Ne yapayım kardeşim, tele-ebe miyim ben? Sen o işin temelini, bize güvenerек mi attın? Allah Allah! İstanbul'da yaşıyorsunuz. Bunun gereklerine uysana! Her bir işi trafiğe göre ayarlayacaksınız. Mesela doğum saatini, trafiğin gevşek olduğu saate denk getireceksin. Gevşek saatten geriye doğru 9 ay 10 gün sayarsın, temel atma törenini yaparsın. Ağlama kardeşim, yapma, üzme beni. Şerefsizim, anam babam ölsün ki araba yok! (Karar.) Şu keratolar nerde takılıp kaldılar yahu? (Telsizle konuşur.) Alooo! Alo.. Brek.. Brek.. Galaksi arıyor. Ulan Temel! Abidin! Yunus! Tanjul! Cevap verin!

SES

-Ben Temel. Ben Temel. Tamam.

PATRON

-Nerdesin oğlum, hergele? Ne yapıyorsun, is-top.

SES

-Karaköy'deyim. Trafik kilitlendi. Kimıldamak mümkün değil. Benim arabada toplandık. Piş-pirik oynuyoruz. Tamam.

PATRON

-Hay görgüstüzler! İstanbul'da pişprik oynanır mı? Bari briç oynayın, poker oynayın! Kes! Lahavle vela kuvvete..

(İçeri gözlüklü, eski çantalı, kirlice pardösülü, fofra şapkalı, ezik, hafif topal bir bey girer.)

BEY

-Günaydın efendim.

PATRON

-Evet?

BEY

-Bir araba rica edecektim.

PATRON

-Yaa? Ne renk olsun?

BEY
PATRON -Aman rica ederim.
-Allah aşkına söyle! Hangi marka, ne model olsun? Radyolu mu olsun, televizyonlu mu? Yoksa şoför canlı yayın mı yapsın? Yahu kardeşim, sen deli misin, hiç etrafı araba gördün mü?
BEY -Farkında değilim.
PATRON -İstanbul'dasın, radarını hiç kapatmayacaksın. Şimdi bak. Ufka kadar bak. Bak, bak, baki!
BEY -Bakıyorum efendim.
PATRON -Söyle. Bir tek araba var mıdır?
BEY -Galiba yok.
PATRON -Galiba ne demek? Bir şey ya vardır, ya yoktur. Demokrasi mi bu? Arabadan bahsediyoruz.
BEY -Haklısınız. Bir tek araba bile yok.
PATRON -Olmayan bir şeyi niye rica ediyorsun öyleyse? Zaten cinim tepende. Millet sabah sabah arabalara saldırdı, işine gücüne koştu. Biri bile geri dönmedi. Yani araba yok.
BEY -Hiç mi yok?
PATRON -Delirmek isten değil. (Masanın altından bir dış lastik çıkarır, yere vurur.) Bu kadar kaldı. İstersen sarayım.
BEY -Kızmayın, rica ederim.
PATRON -Kızmak ne, delirsem yeridir. Ne biçim İstanbullusunuz? Kolay mı İstanbullu olmak? İstanbullu kavramak benim bile 3 ayımı aldı. Ama şimdi, evelallah Fâtih Sultan Mehmet'i bile cebimden çıkarırım.
BEY -Müsaade ederseniz, şuracıta bekeleyim.
PATRON -Nedir bu taksi hastalığı? Otobüse binsene!
BEY -Haklısınız. Burası eskiden son duraktı, biniyordum. Şehir büyüdü, ara durak oldu, binmek zorlaştı. Böyle can havliyle kapuya yükleniyor-

lar. EVELSİ YIL İKİ KABURGAM ÇATLADI. GEÇEN YIL DA KOLUM KIRILDI.
PATRON -Mezgit balığı gibi dağıldın ha. Otur bakalım.
BEY -Çok teşekkür ederim. (Oturur.)
PATRON -Peki, dolmuşa niye binmiyorsun? Dolmuş yok mu?
BEY -Tövbe efendim. Çalkalanmaktan ve de sıkışıklıktan, bu yıl bağrısığım düğümledi, zor çözdüler.
PATRON -Bu İstanbul'da komando askeri gibi olacaksın. Her şeye hazır, her şeye dayanıklı. Öyleyse yürüyeceksin kardeşim.
BEY -Hakkı alınız var. Ben de yürüyordum. Fakat gecelerde çukura düştüm, bacağım kırıldı.
PATRON -Önüme baksana kardeşim.
BEY -Çukur çok efendim. Birtenden kaçarken öbürüne düşüyor insan. Telefon çukuru, su borusu çukuru, doğalgaz çukuru, tamir çukuru, elektrik çukuru. Benimkisi kanalizasyon çukuruydu.
PATRON -Adın Niyazi mi?
BEY -Hayır efendim. Niye sordunuz?
PATRON -(Telefon çalar.) Galaksi Taksi. Araba yok. Aman hanımefendi, sahiden yok. Giden, geri gelmiyor. İleri görüşlü bir şair bu durumun şifirini bile yazmış: "Birçok gidenin her biri memnun ki yerinden/ Birçok seneler geçti dönen yok seferinden." Hay hay.. (Kapar.) İlk gelen arabayı yollayacağımı mı! Kalıŋa bak. (Beye) Nereye gidecektin?
BEY -Bakırköy'e.
PATRON -(Haylanır.) Niye gidiyorsun?
BEY -Doktorum orada.
PATRON -Ne doktoru bu?

BEY -Avam tabiriyle, deli doktoru.
PATRON -Yapma Allah aşkına! Ben deliden huylanırım.
BEY -Efendim, ben deli değilim.
PATRON -Niye gidiyorsun öyleyse?
BEY -Yanlış anlamayın. Yazık ki deli değilim.
PATRON -Hoppala!
BEY -Akıllıların saçmalıklarına tahammülüm kalmadı. Dayanabilmek için delirmek istiyorum fakat deliremiyorum.
PATRON -Dur, otur, kımıldama.
BEY -Umutla alışverişe çıkıyorum, (gözleri sevinçle parlar) Fiyatlar, miyatlar, vallahi delirmek işten değil, yazıklar olsun, deliremiyorum.
PATRON -Otur kardeşim.
BEY -Gazeteleri okuyorum, televizyon seyrediyorum, (gözleri parlar) Allaaah, delirmek işten değil, lanet olsun, deliremiyorum.
PATRON -Yerinde kal.
BEY -Dünyaya bakıyorum, terör, kıyam, savaş, (gözleri parlar) aman yarabbi, delirmek işten değil, Allah beni kahr etsin, deliremiyorum.
PATRON -İlk araba senin, sakın ol.
BEY -İnsanları inceliyorum, o ne görgüsüzlük, ben-cillik, kabalık, şaşıyorum, hazmedemiyorum, gazaba geliyorum, yuh bana, yine deliremiyorum.
PATRON -Burada delirme de.
BEY -Son umudum doktorda. O da beni delirtemezse, haptı yuttum.
PATRON -Anladım. (Telsize) Aloo! Aloo! Tanju! Tanju!
SES -(Baygın erkek sesi) Hangi Tanju hayatım?
PATRON -Sen çekil aradan, kızım! Aloo! Aloo! Galaksi Tanju! Konuşsana ulan!

SES -Tanju hazır. Tamam.
PATRON -Ha uşağım, çabuk gel, istop.
SES -Gelemem. Zincirleme kaza oldu. Araba hurda-haş. Polis daha gelmedi. Tamam.
PATRON -Aloo! Aloo! Abidin! Sesime ses ver. İstop..
SES -Ben Abidin. Tamam.
PATRON -Oğlum, yetiş. İstop.
SES -Yetişemem. Trafik polisi ruhsatımı aldı. Araba-yı parka çekirdi. Sen yetiş. Tamam.
PATRON -Sesin kısıla. Brek.. Brek.. Yunus! Sen neredisin, dümbelek? İstop.
SES -Ben de Boğaz Köprüsünde istop ettim. Trafik tıkalı. Tamam.
PATRON -Ne demek tamam? Ne arıyorsun Köprüde, aptal teneke?
SES -Akıntıya kapıldım, gidiyorum. Mecburen Anadoluya geçiyorum. Ne zaman dönebilirim, bilmiyorum. Çoluk çocuk sana emanet ağabey. Tamam.
PATRON -Bana bak. İzmit, Bursa, Çanakkale, Tekirdağ üzerinden gel. Daha çabuk dönersin. İstop.
KADIN -(Telaşla girer.) Ay heyecandan bayılacağım. Komşu, gelin arabası hazır mı?
PATRON -Benim sözüm söz. Dün akşamdan çiçekçiye yolladım. Süslemişler..
KADIN -Ah çok teşekkür ederim.
PATRON -Fakat..
KADIN -Pahalya mal oldu, değil mi? Biricik evladım. Helal olsun. Ah bu günü gösterdiği için Allahıma binlerce şükür.
PATRON -Veresive dua etme, yenge. Bu fakat başka fakat. Süslemişler fakat araba trafik seliniyarıp da bu-
raya gelemiyor.

KADIN -Ne demek? Nihâh bu ayol! Senin keyfini bekler mi? Hemen çıkmamız lazım.

PATRON -Sen beni dinle. Bu iş yatar.

KADIN -Şimdi bayılırım haal! Bu akşam düğün var, adam. Sen deli misin?

PATRON -Hayır. Üzereyim.

KADIN -Aaa, bir de alay ediyor.

PATRON -Bağıracağına, gün almadan önce bana danışsana. Bugün ne?

KADIN -Pazartesi.

PATRON -Yani hafta başı. Anacak babacık günü! Bugün trafik selamün kavlen. Hüvelbaki. Ruhuna el-fatihah!

KADIN -Hayvan herifi (Çıkar)

PATRON -Ben şimdi seni. Haydi neyse. Eğer bunlar istanbullu ise, ben de şerefsizim Denizkızı Eftalya'yım.

KIZ -(Heyecan içinde girer.) Araba yok mu?

PATRON -La havle ve la kuvvete! Görmiyor musun, yok!

KIZ -Mahvoldum. Sınava yetişmem lazım. Bu son hakkım.

PATRON -Bu saate kadar. (Telefon çalar.) Bir dakika. Galaksi Taksi. Ağlama kardeşim. Tandım. Araba yok. Anladığıma göre, o çocuk, maatteessüf firmama olacak. (Kapar. Kızda) Bak kızım, her işin başı trafik.. Trafik cihana bedeldir. Trafîge bak, hıza gel..

SES -(Telsiz) Alooo Galaksi. Alooo Galaksi. Ben Temel. Tamam.

PATRON -Aman oğlum, yaşa, geliyorsun değil mi? İstöp.

SES -Ne gezer? Haber vereyim dedim. Arabayı kapatıp kahveye gidiyoruz. Tamam.

PATRON -Ben böyle trafiğin..

KIZ -Hiç umut yok, değil mi?

PATRON -Maşallah. Yeni anladın ha. Sen bu kafayla bugün sınava da girsen, netice zaten iki seksen yegeni!

(Kız ağlamaya başlar. Sesi, sahneye göre alçalır, yükselir, tempoya uyar.)

PATRON -Bir bu eksikti.

BİR ADAM -(Kendinden emin, mütehakkim girer.) Araba yok mu?

PATRON -Yok!

BİR ADAM -Ne demek bu? Neden yok?

PATRON -Çünkü şeytan aldı götürdü.. Sele verdi.. Sel ne oldu? İnek içti.. İnek ne oldu?.. Dağa kaçtı.. (Şarkı söyler.) Dağlar, dağlar, vıran dağlar..

BİR ADAM -Efendi, kendine gel. Ben kimim biliyor musun?

KADIN -(Alleden birkaç kişi ile girer.) İşte bu ahaksızı!

1. ERKEK -(Patronun yakasına yapışır.) Ben seni yemez miyim ulan? Söz verip de arabayı saatinde hazır etmemek ne demek, benekli inek?

(Kızın ağlaması artar.. Telefon çalar.. Telsizden ses gelir: Alo Galaksi! Alo Galaksi!..)

BİR ADAM -Ne oluyor? Bunlar kim?

KADIN -Ay bayılacağım.. Ay.. Ay.. Ay.. (Bir Adam'ın kucagina bayılır.)

BEY -(Sahne boyunca dolmuştur; taşar. Fevkalade mutlu, ayağa fırlar. Zıplaya zıplaya cırcırcıya bastırır.) Yeter! Susun! Tamam. İstooooooooop! (Herkes susar.) Galiba muradına erdim. Heptenize teşekkür ederim. Doktora gerek kalmadı. Yaşasın trafik!

(Şapkasını havaya fırlatır. Delice dans etmeye başlar.)

DOKTOR

-(Girer.) Tamam çocuklar, teşekkürler. (Sahne boşalırken) Lanet olsun! Karım annesiyle tartış-
tum diye ağzına geleni söyledi. Yetmedi, şimdi
de buraya geliyor. Yahu bu iş kötüye gidiyor. Ne
yapmalı, bilmem. Neyse, şimdi bir şarkı daha.
Benim de belki içim açılır.

Müzik 4: Şarkı: Mani mani mani!...
(Deliler Korosu müzikle girer.)

KORO

-Mani
Mani
Mani
Mani
Mani
Mani
Mani

1. DELİ

-Kleptomani

2. DELİ

-Dipsomani

3. DELİ

-Megalomani

4. DELİ

-Hipomani

5. DELİ

-Seksomani

KORO

-Mani
Mani
Mani
Mani
Mani
Mani
Mani

Bu ne çok mani

Ne çok manyak

Bu gidişle

Dünya

Bize kalacak

40

6. DELİ

KORO

-Ey seyirci
-Böyle fırsat bir daha
Ele geçmez, oturma
Al ucuza bir deli
At zulaya, hiç durma
Aman sakla delini
Bir gün yarar işine
Bak da hak ver kardeşim
Dünyanın gidişine
Her eve lazım artık
Tecrübeli bir deli
Olamaz hiçbir mesaj
Bundan daha önemli

KORO

-Mani

Mani

Mani

Mani

Mani

Mani

Mani

Mani

Ne çok mani

Ne çok manyak

Bu gidişle

Dünya

Bize kalacak

KORO

-Mani

Mani

Mani

Mani

Mani

Mani

Mani

41

DOKTOR

-Şimdi bir oyun: "Akıllı Deli" ve ben kaçıyorum. Sağlam bir yer bulup saklanmalıyım.
(*El sallar ve koşarak çıkar.*)

Akıllı Deli

(*Refik Halit Karay'ın Deli adlı oyunundan esinlenerek.*)

1. Sahne: Hastane

(*Türkân Hanım, doktorun odasında beklenmektedir. Sade giyimli bir hanım. Doktor girer. Hareketli bir tip. Arada bir sağ omuzuna sikkeler.*)

DOKTOR

-Beklettim, özür dilerim.

TÜRKÂN

-Beni çağırtmışsınız, hemen geldim. Yoksa babam, daha mı ağırbaşlı?

DOKTOR

-Hayır efendim, ne münaasebet. Tam tersine.. Babanızda, iyileşme alametleri vardı son günlerde, dün birdenbire ve tamamen iyileşti.

TÜRKÂN
DOKTOR

-(*Sevinçle*) Demeyin Doktor Bey!
-Evet! Bu sabah her türlü testten geçirdik. Akıl, fikir, şuur, muhakeme, hepsi mükemmel.

TÜRKÂN
DOKTOR

-Sağ olun Doktor Bey. Bu harika bir haber.
-Artık burada, delillerin arasında kalması doğru değil. Hemen eve götürmelisiniz.

TÜRKÂN

-(*Sevinçli söyler.*) Eeeeeet.

DOKTOR

-Eve bir sorun mu var, Türkân Hanım?

TÜRKÂN

-(*Durgun*) Hayır efendim.

DOKTOR

-Sevindim. Babanız çok uyar, çağdaş, aydın bir insan. Eski günleri çok iyi hatırlıyor. Ama hastalandığından bu yana geçen yıllar hakkında hiçbir şey bilmiyor. Bu son yılların hikâyesini, alıştırma alıştırma, yavaş yavaş anlatmak gerek. Lütfen çok dikkatli olun. Sakın heyecanlanmayın.
-(*Daha durgun*) Anladım Doktor Bey.

TÜRKÂN

42

H.BAKICI

-(*Girer.*) Refik Bey geldiler efendim.

DOKTOR

-Buyursun, buyursun. (*Hastabakıcı çıkarken*) Lütfen çok tabii davranın. Çok hassas bir insan. Sakın üzülmesin, yorulmasın. Ben bu akşam eve uğrar, durumuna bir bakayım.
-Teşekkür ederim Doktor Bey.

TÜRKÂN

(*Doktor ters taraftan çıkarken, Refik Bey girer. Yaşlı bir beyefendi. Özenle giymiştir. Sakin, rahat, memnun. Türkân koşar, sarılır.*)

TÜRKÂN

-Babacığım.

REFİK

-Canım kızım. (*Sarılır.*)

TÜRKÂN

-Çok şükür.

REFİK

-Kime sorsam, doğru bir cevap alamıyorum kızım. Ben ne kadar zamandır hastayım? Bir ay oldu mu?

TÜRKÂN

-Biraz daha fazla baba.

REFİK

-(*Gülümser.*) Anladım. Söylemek istemiyorsunuz. Pekli. Nasıl olsa yavaş yavaş anlattım.

TÜRKÂN

-Evet baba. Senin anlamaman daha doğru.

REFİK

-Kocan, çocuklar, akrabalar iyiler mi?

TÜRKÂN

-(*Daha da durgun*) Evet baba.

REFİK

-Haydi öyleyse, bir an önce evimize gidelim.

TÜRKÂN

-Gidelim babacığım.

REFİK

-Burnumda tutuluyor hepsi. (*Çıkartlar.*)

2. Sahne: Ev

(*Türkân ile ev yarıdınmış yalnız konuşuyorlar.*)

TÜRKÂN

-Ah Keyser, eve gelene kadar neşler oldu neşler. Vitrinlerdeki eski Türkçe ilanların görünce, babamın nabızı yükseldi.

KEYSER

-Ah, ah.

43

TÜRKÂN

“Sahi biz İstanbul’da mıyız?” diye sorup duruyordu. Şoför Arapça şarkılar çalmaya başlayınca da tansiyonu çıktı.

KEVSER

—Arap turistler yüzünden olduğunu nereden bilirsin!

TÜRKÂN

—Hele taksimetre hastaneden eve 15 milyon yazınca inanmadı, tıkanıp kaldı zavallı. Eee, hastalandığı zaman aylığı 60 bin liraydı, zavallının.

KEVSER

—On yıl geçti aradan. Her şey değişti.

TÜRKÂN

—Asıl damadını görünce ne yapacak acaba?..

KEVSER

—Ah, ah, ah..

TÜRKÂN

—Hele çocuklarla karşılaşınca?..

KEVSER

—Aman hanım üzülme! Bu hallere biz nasıl alıştık? ☹ da alışır.

REFİK

—(Dışardan. Sesi heyecanlıdır.) Türkân!

TÜRKÂN

—Eyyvah kalkmış, daha dinlenmedi bile. Efendim baba?

REFİK

—(Girer, giyimlidir.) Sizi arıyordum. Ah kızım, bir şey soracağım. Şöyle içim açlısın diye, biraz pencereden bakayım dedim, içim bir tuhaf oldu. Anlayamadım, genç genç, taze kızlar, başlarına böyle bir şey dolamışlar, öyle geziyorlar. Hayrola kızım, kabakulak salgını mı var?

TÜRKÂN

—Hayır, o şey, babacığım, bu yılın modası o, tırban.

REFİK

—Allah Allah! Çocukluğumda annem takardı, demek yeniden moda oldu. Hayreti (Telsizden sesler gelir.)

1. SES

—Doğrucu Davut, Yalancı Dolma’yı arıyor.. Doğrucu Davut, Yalancı Dolma’yı arıyor..

REFİK

—(Dehşete kapılmıştır.) Türkân!..

2. SES

—İspanaklı Yumurta cevap ver.. İspanaklı Yumurta cevap ver..

REFİK

—Eyyvah.. Kızım, ben yine gaipken sesler duymaya başladım.

TÜRKÂN

—Hayır baba. (Telsizi kapatır.) Telsizden gelen sesler onlar. Kapatım, sakın olun.

REFİK

—Telsiz mi?

TÜRKÂN

—Evet.

REFİK

—Ne diyorsun? (Fısıltı ile) Kim getirdi bunu?

TÜRKÂN

—Kocam, yani damadınız.

REFİK

—Aman evladım, Hasan’dan boşanıp, bir casusla mı evlendin?

TÜRKÂN

—İlahi babacığım! Niye boşanayım? Yine Hasan’la evliyim.

REFİK

—Peki Hasan neden casus oldu?

TÜRKÂN

—Neden casus olsun babacığım?

REFİK

—Gizli saklı ne işler çeviriyor bu adam? ~~Hasan’la~~ evde telsiz ne arar? Deli mi oldu?

TÜRKÂN

—Hayır babacığım, politikacı oldu.

REFİK

—Politikacı mı oldu? Bizim Hasan? ~~Hasan’la~~ Evet babacığım.

TÜRKÂN

—Meyhaneyi kapattı mı?

—Evet. Şimdi bir turizm şirketi kurdu..

REFİK

—(Memnuniyetle) Yaaa..

TÜRKÂN

—Hac seferleri düzenliyor.

REFİK

—Allah Allah! Peki, bu telsiz neyin nesi?

TÜRKÂN

—Adamlarıyla konuşuyor.

REFİK

—Ben gidip yatayım, benim zihnim daha açılmış. (Çıkmak için yürürken, içeri Şebnem ve arkadaşları girerler. Çok modern giysiler. Mini etek vs. Refik Bey, gerileyerek) Türkân! Kevser! Çocuklar!.. Bu ne? Yine hayaller görmeye mi başladım ben? Bunlar kim?

TÜRKÂN

—Aa, Şebnem, baba, torunun. Ötekiler de arkadaşları.

REFİK

-Deme. (Yüzü aydınlanır.) Aman Allahım, bu kız, bir ayda, kaçak inşaat gibi gelişmiş, birden tanıyamadım.

TÜRKÂN

-Büyükbaban iyileşip döndü kızım.

ŞEBNEM

-Aaaa, oha filan oldum birden. Hello, selams. Ne haber?

REFİK

-(Bocalar.) Ne dedi?

TÜRKÂN

-Hoş geldiniz diyor.

REFİK

-Benim kulaklarım çınlıyor galiba, anlayamadım.

ŞEBNEM

-Haydi bye! (Gülüşerek çıkarlar.)

REFİK

-(Ağzı açılır, kapanır. Bazı heceler duyulur, anlaşılmaz. Birden sesi açılır, bağırır.) Türkân!!!

TÜRKÂN

-Efendim.

REFİK

-Hayaldi değil mi, şu yürüyen şey ve şeyler?

TÜRKÂN

-Değildi.

REFİK

-Yapma! Keşke hayal olsaydı. Aynıyle vaki ve halkıydı ha?

TÜRKÂN

-Evet baba.

REFİK

-(Hafiften dağıtır.) Olamaz! Bu ne iş? Orta Asya, Anadolu, Beylik, imparatorluk, yükselme, gerileme, dağılma, batma, derken ya istiklal ya ölüm, kurtuluş, cumhuriyet, medeniyet, hüriyet, çağdaşlık, akıbet, neye niyet, neye kısmet... Olamazzzzz!

TÜRKÂN

-Babacığım siz biraz istirahat edin.. (Kevser ile Refik'in koluna girerler. Çıkmak için yürürler.)

REFİK

-(Marş söyler.) Çıktık açık alınla.

(Birlikte çıkarlar ve aynı ritimle dönerler. Refik biraz daha heyecanlı. Aydemir'le karşılaşmıştır. Aydemir elinde boné çantası, gereğinden fazla sık, kısa ~~sık sakallı~~)

AYDEMİR

REFİK

AYDEMİR

TÜRKÂN

AYDEMİR

REFİK

TÜRKÂN

AYDEMİR

-Selamünhelooooo!

-Bu da mı hayal değil, Türkân?

-Övvv, bu centilmen de kim?

-Büyükbaban oğlum, iyileşti.

-Oh yeeees. Wellcome, wellcome vesselam!

-Bu acayip şey, yoksa Aydemir mi?

-Tabii baba, bu da erkek torunun.

-Vallahı lazım okey! Sizi tekrar gördüğüm için I am very good ve mes'ud. Hemen bir hoş geldiniz sigarası ikram edeyim. (Çepinden paketler çıkarır.) Abdullah? Camel? Senusi?

-Aman Allahl! Bu da sigara kaçakçısı!!!

-Artık serbest baba!

-Ne serbest? Kaçakçılık mı?

-Hayır baba. Her şeyin ithali serbest.

-(Zoraki gülümser.) Haydi canım. (Biraz daha artar gülümsemesi) Hiç öyle şey olur mu? (İyice güler.) Siz beni yeniden şey edeceksiniz...

-Ne isterseniz getirebilirim. Yeter ki siz kârdan haber verin Söri! Buyurun, kartımı takdim edeyim.

-Yim.

-(Aydemir'in burnuna uzattığı kart tahatsız eder.) Ne yapıyor bu?

-Export, import, transport! Her şey ekonomî, o yes, gerisi heves. Hasıl-ı kelam, her işin başı para, gayrısı palavra! Allright ve amenna.

-(Yalvarır.) Türkân! Rica ederim.. bu adamı.. sustur!

-Yalvarır.

-Haydi oğlum, sen oda'ya çık.

-Just a moment, hay hây! Öyleyse bye bye! (Çevik adımlarla çıkar.)

-Beni oturtun. Dizlerim tutmuyor, nedense.. (Otururlar.) Olamaz.. (Terini silerek) Hayır.. Yooo..

Yooo..

Yooo..

Yooo..

Yooo..

Yooo..

Yooo..

Yooo..

Yooo..

Yooo..

Yooo..

Yooo..

HASAN

-Durun! Peder Bey de bir şeyler söylemek istiyor.

(Refik, konuşmak için gayret eder, şaşılabilir, çirpınır, başaramaz ve bayılır.)

TÜRKÂN

-Babacığım...

HASAN

-Benim ekibi gör, bayılacakmış demiştim. Bayıldı işte.

(Refik'i bir koltuğa oturturlarken)

DOKTOR

-(Kevser'le içeri girer.) Refik Bey..

KEVSER

-(Baygın Refik'i görür.) Aaaa!

DOKTOR

-Ne oldu? Ne yaptınız adama? Refik Bey! Refik Bey! (Refik gözlerini açar.) Refik Bey!..

REFİK

-(Doktoru görünce çok sevinir.) Aman doktorcum, Hızır gibi yetiştin.. Şurada gördüklerimi, senin orada görmedimdi. Kuzum, sen beni yine tımarhaneye götür. Sakın beni burada bırakma. Orada her şey çok daha makuldü. Haydi gidelim. Çabuk gidelim. Aman gidelim.. (Çıkarlar.)

HASAN

-Yazık. Bir oy kaybettim.

(Çıkarlar. Napolyon yan öne gelir, durur.)

NAPOLYON

-Şu kostüme o kadar alıştım ki kendimi zaman zaman Napolyon sandığımı itiraf edeyim. Gülmeyin. Sanki sizin aranızda işi veya unvanı yüzünden kendini sahliden bilim adamı, futbolcu, şarkıcı filan sanan yok mu? Aynı şey.

DOKTOR

-Karım gelmiş. Kapıdaymış. Ben kaçıyorumumm. Gözü dönünce kimseyi tanımaz. Siz de başınızın çaresine bakın. On beş dakika ara.

Birinci Perdenin Sonu

İkinci Perde

SES

-(Banttan) Sayın seyirciler, kaçan deli, dışarıyı görmekten sonra derin bir pişmanlık içinde aramıza geri dönmüştür. Bilgi edinmenizi rica ederiz. Yani artık birbirinizden kuşulanmanıza gerek yok, yerlerinizi alabilirsiniz.. Az sonra ikinci perde başlayacak. Başlıyoruz. Başladım..

(Perde açılır. Deliler girer. Bir ktyıda Düşünen Adam heykeli. Düşünen Adam heykeli ağır ağır canlanır, deliler merakla izlerler. Tam canlanınca sevinirler.)

Müzik 5: Düşünen Adam

Solo ve koro şarkı

D. ADAM

-Benden uzun

Benden derin

Benden çok

Düşünen yok.

Yüzlerce yıldır

Düşünüyorum.

Beni dinleyin

Ey insanlar

Bir mesajım var

Hayatın sırrını

Açıklayacağım.

-Susalım

KORO

Susalım

Susalım

Dinleyelim.

Dile geldi

Bizim heykel..

Ah ne ilginç

Ah ne güzel.

D. ADAM -Susun da söyleyeyim.
KORO -Mucize bu

Tastamam
Dile geldi
Düşünen Adam.
Susalım
Susalım

D. ADAM Dinleyelim!
KORO -Yahu susun da konuşayım.
-Hayret
Taş bile
Dile geldi
Nihayet.
Susalım
Susalım
Dinleyelim!

D. ADAM -(*Tepirir.*) Susun be!
KORO -Susun!
Gürtüldü etmeyini!
Konuşacak adam!
Susalım
Susalım
Dinleyelim!

D. ADAM -(*Küstüştür.*) Konuşursam namussuzum.
(*Başına bir humi geçirir, eski halini alır.*)
KORO -Aaaa!
Tam hayatın sırrını anlatacağı
Sustu.
Ne var bunda
Darılacak, kızacak
Bunu ancak
Bir deli yapar
Delinin zoruna bak!

(*Koro Düşünen Adam'ı da sürükleyerek dışarı çıkar.*)

NAPOLYON -Doktor kaçamadı. Karısı yakaladı. Konuşuyorlar. Gürtüldü bir konuşma bu. Neyse, biz işimize bakalım. Şimdi size bir oyun:

Geçici Delilik

(*Bir memur evi. Karısı, kızı ve kayınvalidesi konuşuyorlar.*)

KIZ -(*Okuduğu gazete'yi öfke ile buruşturur.*) Lanet olsun!

KADIN -Yine ne oldu?
-Ne olacak? Sosyete haberlerini okuyorum. Bir benim babama bakıyorum, bir de elâlemin babasına. Adamlar bomba gibi, sportmen, sosyetik ve tabii zengin.

KADIN -Sus. Zaten kafam bozuk. Bir de sinirlerimi bozma!

KIZ -Başka birini bulamadım mı anne? Niye bu bama evlendin?

KADIN -Ben mi buldum ayol? Anneannem buldu.

K. VALİDE -Doğru, ben buldumdu ama aslan gibi adam diye bayılan da sen değil miydin?

KADIN -Aman boyu devrilsin.

K. VALİDE -Devlet memuru diye bayram etmemiş miydin?

KADIN -O zamanlar memuriyet bir şeydi. Memurların sonra bu hallere düşeceklerini ben nereden bilebilirdim?

K. VALİDE -Sofrada ne şarkılar söylerdi.

KIZ -(*Şaşar.*) Babam?

KADIN -Sonra böyle oldu. Dut yemiş bülköl.

KIZ

-Ne zaman gezmek! eğlenmek! süslenmek için para istesem, tansiyonu çıkıyor.

K.VALİDE

-Ben de haftada bir oyuna gidiyorum ya, onu bile çok görüyor.

KADIN

-Nee? Yoksa sana bir şey mi dedi?

K.VALİDE

-Haddine mi düşmüş? Hemen ağzının payını veririm. Benimki seziñti.

KADIN

-Güya isteklerimize para yetiştiremiyormuş.

K.VALİDE

-Çalsın ayol. Rüşvet alsın.

KADIN

-Ben de söylüyorum. İhtilas yap. Zimmetine para geçir. Vazifeni suiistimal et. Ama adamda kafa yok ki. Bir namus tutturmuş, gidiyor.

K.VALİDE

-Keşke bankerlik yapsaydı.

KADIN

-Tabii canım. Beş on sene yatar, çıkardı. Ne olacak? Biz de biraz Avrupalarda yaşadık.

KIZ

-Millet tatil için Nişe gidiyor.

KADIN

-Biz Marmaris'e. Aaaaaa! Sinirim bozuldu işte. Nerede kaldı bu adam? Beş dakika gecikti.

ERKEK

-~~Gezi~~ Burdayım sultanım. Geldim.

K.VALİDE

-Aaaaa.. Adamı an, sopayı hazırla.

ERKEK

-(Girer. Yorgundur. Terini silerek) Ah.. Bugün çok yoruldum. Efendim, akşam-ı şerifiniz hayrolsun.

KADIN

-Beş dakika geciktin!

ERKEK

-Yanı açılmış, ayakkabıma iki çivi vurdurdum. Yoksa geç kalır mıydım? Bu ne güzellik, gözümün nuru..

KADIN

-Aman sırnaşma. Ter kokuyorsundur.

ERKEK

-Haklısın karıcığım. Sen nasılsın benim melek yavrum? (Kız cevap vermez, tafrı içinde çıkar.) Ah canım evladım. Bugün yine hassasiyeti üzerinde. Siz nasılsınız valide hanım? Elinizi öpeyim. (Elini uzatır.)

[56]

K.VALİDE

-(Elini saklar.) Aaa nedir bu canım, ikide bir şap, şap, şap!.. Sabah akşam eli öpülecek kadar yaşlı mıyım ben ayol?

ERKEK

-Esağfurullah. Ben saygımdan öpüyorum.

K.VALİDE

-Benim kuru lafa karnım tok. Sen kayınvalideni yalıda oturtabiliyor musun?

ERKEK

-Maalesef hayır.

K.VALİDE

-Altına şoförlü araba çekebiliyor musun?

ERKEK

-Maatteessüf hayır.

K.VALİDE

-Emrine aşçılar, uşaklar verebiliyor musun?

ERKEK

-İzzet-i nefsimi bu kadar hırpalamayın efendim.

K.VALİDE

-Ben saygı diye ona derim. Sana gül gibi kız verdim.

ERKEK

-Ben de yirmi yıldır o gülün bülbülü değil miyim?

KADIN

-Haydi, haydi, sus!

ERKEK

-Baş üstüne, sultanım. Ben biraz dinleneyim.

KADIN

-Dur, dur, işin var. Semizotunu ayıklayacaksın.

ERKEK

-Hafize Hanım niye ayıklamadan gitti?

KADIN

-Kadının başı deritte.

ERKEK

-Ne olmuş?

KADIN

-Oğlu yine içmiş..

ERKEK

-Ne diyorsun?

KADIN

-Gece yarısı nara atıp bütün mahalleyi ayağa kaldırmış.

ERKEK

-Terbiyesiz.

KADIN

-Birini de dövmüş.

ERKEK

-Vah vah vah..

KADIN

-Ayrılmak isteyenlere de bıçak çekmiş.

ERKEK

-İşte, alkol etkisiyle cinnet-i muvakkate. Yani geçici delirme.

KADIN

-Hafize Hanım rica etti. "Beyefendi biraz nasihat etsin, belki bir müddet uslu durur" diyor.

[57]

Adam seni bir şey sanıyor herhalde. Senden çekiniyor muş.

ERKEK

-Evet, dairede de benden biraz çekinirler.

KADIN

-Güldürme beni. Senden kim, niye çekinsin ayol? Adam mutakakta bekliyor.

ERKEK

-İyi. Hem semizotu ayıklar, hem konuşuruz.

KADIN

-Şaşırın mı sen ayol! Koca érkeğin semizotu ayıkladığını görse ne der? Bütün mahalleye yayar, rezil oluruz. Çağırayın da burda konuşun. Sakın baştan savma konuşma. Hafize Hanım alınur da gelmezse, mahvoluruz.

ERKEK

-Haklısın sultanım. Bulaşık da benim üstüme kalır. Hemen içeri al. Adı neydi?

KADIN

-Şevket, Çamur Şevket.

ERKEK

-Anladım.

KADIN

-Haydi anne, biz çıkalım. (Önden çıkar.)

KADIN

-(Çıkarırken) Bu Hafize Hanımın da aklına turp sıkayım. Kim korkar bu uyuz kurttan? (Çıkarırken Çamur Şevket ile karşı karşıya gelir, korkuyla yana çekilir.) Amanın rebbiyestir, veladilasir...

ERKEK

-(Çamur Şevket edalı ilerler.)

Ç. ŞEVKET

-Merhaba Çamur Şevket Bey.

ERKEK

-Merhaba, merhaba. Anam and verdi, onun için geldim. Buyur!

ERKEK

-Oturamaz mısınız?

Ç. ŞEVKET

-Eyvallah ağabeyciğim.

ERKEK

-(İskemleyi fıkakalı şekilde çekip oturur.)

Ç. ŞEVKET

-Ooo, ne güzel oturdunuz. Güle güle oturun!

ERKEK

-Sadede gel ağabey!

Ç. ŞEVKET

-Hakkı alınız var. Efendim, içtiğiniz rivayet ediliyor.

Ç. ŞEVKET

-Ne rivayeti ağabey? (Kızarmış burnunu gösterir.) Mal meydanda.

ERKEK

-Ne içki alıyorsunuz?

Ç. ŞEVKET

-Tabiatıyla, şarap.

ERKEK

-Nasıl içiyorsunuz şu şarabı? (Yüzünü buruşturur.)

Ç. ŞEVKET

-Bir dikışte, lıkr lıkr.. (Ağzını siler.) Oh be..

ERKEK

-(Hayretle) Sonra?

Ç. ŞEVKET

-İkinci şişeyi de, bir dikışte, lıkr lıkr lıkr.. (Ağzını siler.) Oh be..

ERKEK

-Ölalmaz efendim. İçki mi bu, müşhil şurubu mu?

Ç. ŞEVKET

-Başka nasıl içilir?

ERKEK

-Böyle lıkr lıkr diye içen adam sonunda ne olur?

Ç. ŞEVKET

-(Mutlu) Uçar.

ERKEK

-Hayır efendim. Delirir.

Ç. ŞEVKET

-(Ayağa fırlar.) Mevkiine hörmetim sonsuz ama ben, bana hakaret eden adamın kalın bağırsağını boynuna dolar.

ERKEK

-Hakaret etmedim.

Ç. ŞEVKET

-Dolamakla da kalmaz, bir de fiyong atarım.

ERKEK

-Tehevür buyurmayınız efendim. İzah edeceğim. Zat-ı alınız, böyle lıkr lıkr içtikten sonra, mahalleye nasıl tefrif ediyorsunuz? Nara atarak..

Ç. ŞEVKET

-Ne olmuş yani?

ERKEK

-Kerem ediniz efendim. Gecenin bir yarısı. Rüzgâr uyunmuş, ay dalyo, her taraf ıssız. Birdenbire bir naral Bu ne demek?

Ç. ŞEVKET

-Allah Allah.. Sen bir yere gitmeden önce telefon edip haber vermiyor musun? Benimki de o hesap. Geliyorun haa diye habet veriyordum.

ERKEK

-Yapmayın efendim. Ne faydası var?

Ç. ŞEVKET -Ohoooo, ben narayı bastım mı, bizim evin kapısı aralanır, terliklerim hazır edilir, kahvem ateşe sürülür. Daha ne?

ERKEK -Yaaaa? Ben bando mızıkla ile gelsem nafile. Peki, adamı niye dövdünüz?

Ç. ŞEVKET -Hiç bakmam, döverim ağabeyciğim.

ERKEK -Müsaade buyrun efendim. Buna saldırganlık denir. Yapmayınız.

Ç. ŞEVKET -Anlatayım da dinle. Ulaaaaaaaan, var mı bana yan bakaaan, diye bağırdım.. Adam bana yan baktı.

ERKEK -Baksın efendim.

Ç. ŞEVKET -Hiç olur mu? Bu ağır tahrık değil ne?

ERKEK -Görmezlikten gelin efendim. Bu evde her gün neler oluyor neler! Ben duyuyor muyum? Gö-rüyor muyum?

Ç. ŞEVKET -Aaaa, ben senin gibi vurdumduymaz değilim ağabey. Benim izzet-i nefsim var.

ERKEK -(Sesi çatlar.) Benim yok mu?

Ç. ŞEVKET -O senin meselen.

ERKEK -(Sinirle içini çeker.) Bir de bıçak çekmişiz. O ne demek peki?

Ç. ŞEVKET -Aletli cimlastık-

ERKEK -Bu böyle gitmez. İçkiyi bırakacaksınız, Çamur Şevket Bey!

Ç. ŞEVKET -Ağabeyciğim, öl de, daha iyi.

ERKEK -Yaaaaaaa? Öyleyse rakı için bari.

Ç. ŞEVKET -Bırak ağabey yahu. Diş ağrısı ilacı değil mi o?

ERKEK -(Sinirlenir,) Ne münasebet!

Ç. ŞEVKET -Kızma ağabey. Ne bileyim? Hiç içmedim ki.

ERKEK -İçmemişsinizdir, çok doğru. Çünkü rakı böyle lıkr lıkr lıkr oh be diye içilmez. Adabıyla içilir. Adabıyla içince de hiçbir şey olmaz.

Ç. ŞEVKET -Nasıl içilir?

ERKEK -Nasıl anlatsam bilmem ki! Masanızı bahçeye kurarsınız.

Ç. ŞEVKET -Bu iş yatar ağabey. Bizde bahçe yok.

ERKEK -Balkona kurarsınız efendim.

Ç. ŞEVKET -Dama mı çıkayım? Ev tek katlı.

ERKEK -Odaya kur.

Ç. ŞEVKET -Hah.

ERKEK -Açık bırak pencereni. Dönlümez akşamın uf-kundayız. Bir yudum rakı alacaksın. Oh. Bir parça beyaz peynir. Gramofonda bir taş plak. Odeon rekor. Münir Nurettin Bey söylüyor. (Söyler.) "Yemenimin uçları." Derken bir yu-dum rakı daha. Oh. Bir parça da kavun. Tabii, Yesari Asım Bey söylüyor eski plakta.. (Söyler.) "Biz Heybeli'de her gece..." Eh, bir yudum rakı daha. Oh, bir tane yeşil zeytin. Sıra Selahattin Pınar Bey'de.. (Söyler.) "Nereden sevdim o za-lim kadını, bana zehretti hayatın tadını.." (Lyice içlenmiştir. Şarkısı burada keser.) Bazı sebepler yüzünden şarkıya devam edemeyeceğim.

Ç. ŞEVKET -Bir rakı, bir meze, bir şarkı.. Bir rakı, bir meze, bir şarkı.. Çaktım ağabey, sen mehter usulü içi-yorsun. Ağzım sulanmadıysa iki gözüm ötüme aksın. Haydi kalk, içmeye gidelim. Dayanama-yacağım.

ERKEK -Bendeniz yirmi yıldır ağzıma içki sürmedim efendim.

Ç. ŞEVKET -Yapma be ağabey! Neden?

ERKEK -Nasıl diyeyim? Viran olası hanede evlad ü ayal var. Her türlü masrafımı sıfıra indirdim, yine de yetiştiremiyorum.

Ç. ŞEVKET

-İçim hun oldu yahu. Ölümü gör, kalk. Bu gece bendensin. Sayende bir adam gibi içti içeyim. Kör Salih'in bahçesine gidelim. Kıyak meyhanecidir. Masamızı ıhlamurun altına kurar. Hunlî gramofonu da var.

ERKEK

-(Gözleri parlar.) Ne diyorsunuz?

Ç. ŞEVKET

-Şerefsizim.

ERKEK

-Hunisi ne renk?

Ç. ŞEVKET

-Eflatun.

ERKEK

-(Çok hoşlanır.) Aaaaah! Bir şey titraf edeyim mi? Birdenbire benim de canım çekti. Ama gel desen gelemem ki. Daha semizotu meselesini halletmedim.

Ç. ŞEVKET

-Semizotuna boş ver. Felekten bir gece çalsak, ne olur?

ERKEK

-Zimmetime bir gece geçirmiş olurum ki maazallah.

Ç. ŞEVKET

-Helal olsun. (Bağırır.) Yengeeeneel! Aloooooo!

ERKEK

-Ne yapıyorsunuz, Çamur Şevket Bey?

Ç. ŞEVKET

-Hazır ol ağabey. Biri baksın! Haaay!

(Kadın telaşla girer. Kayınvalide arkada, o sokulamaz.)

KADIN

-Ne var? Bir şey mi oldu?

Ç. ŞEVKET

-Yengeciğim. Ben bitmişim meğerse. Ben berbat olmuşum. Hunlîlik duruma gelmişim. Ağabeyciğim şimdi beni Doktor Kör Salih Bey'e götürüyor. Allah razı olsun. Haydi bize eyvallah. Yürü ağabey. (Elinden çeker.)

KADIN

-Bir dakikaaa! Bir dakika!

Ç. ŞEVKET

-Koş ağabey.

KADIN

-(Çıkarlar.)

KADIN

-Dur diyorum.. Nerden çıktı bu Kör Salih Bey? Hiç duymadım. Aaaaaa! Adama bir canlılık

62

K. VALİDE

geldi ayol. Bak, sakın geç kalma. Vallahi çok fena yaparım. Saat altı. Yediyi bir gece gel, kaçıyı açarsam, annemin ölüsünü öpeyim. Ağzından yel alsın ayol.

(Kör Salih'in bahçe meyhanesi. Bir masa, iki iskemle. Arkada belki bir ağaç. Birkaç meze tabağı. Bir büyük sise rakı. Yarılanmış. Tenekeler bir sürü. İki plastik bardak.)

Ç. ŞEVKET

-(Ayakta, tırış ederek anlatır. Hafif sarhoş) Ağabeyciğim, yine bir gece eve dönüyorum.. Biri bana laf atmaz mı?

ERKEK

-(O da hafif sarhoştur.) Bulasmanız kardeşim.

Ç. ŞEVKET

-Olur mu hiç ağabey? Benim izzet-i nefsim var. Üstelik böyle danla dala rakı tedavisi de başlanmış o zaman. Şarap beynime sıçradı. Bak-tum, beş tane kopuk.

ERKEK

-Anladım, saldıracaksınız.

Ç. ŞEVKET

-Ağzını öpeyim, bu işi öğrenmeye başladın. Bir suzınak nara çektim.. Allah!.. Fırtına gibi aralarına daldım. Bir samar, bir dirsek, bir tekme, bir omuz, bir kafa. Beşi de boy sırası yerde. İçelim ağabey.

ERKEK

-Biraz hızlı gidiyorum Çamur Şevket Bey.

Ç. ŞEVKET

-Aldırma be ağabey. Yirmi yılda bir. Şerefinel!

ERKEK

-Şerefinize efendim!

(İçeriler. Çamur Şevket ağzını siler elinin tersiyle.)

Ç. ŞEVKET

-Haaaa, bir gün de hacamatçı Yusuf vardır, bitirim delikanlıdır, onunla vakit öldürmek için dövüşüyoruz..

ERKEK

-Bu ne iptidailik yarabbii!..

63 E A 63

Ç. ŞEVKET -Fakat iş birdenbire karakucaktan aletli cimlas-
tiğe dönmez mi? Herif, karpuz keser gibi bıça-
ğını daldırıp karnımı yardı, ağabey!
ERKEK -Ne diyorsunuz?
Ç. ŞEVKET -Bağırsaklarım foşşşşş, avuçlarıma dolmaz mı?
ERKEK Berbat oldum.
Ç. ŞEVKET -(Ağlatarak) Bunlar ne güzel içki sofrası hikâye-
leri, Çamur Şevket Bey!
Ç. ŞEVKET -Teşekkür ederim ağabey. Ama bir elimle takı-
mı taklavatı tuttum, öbür elimle de deyyusa bir
Osmanlı şamarı yapıştırdım ki.. Herif yer yemez
katır tepmiş gibi çöktü, kaldı. İçelim ağabey!
ERKEK -Hayır efendim. Yeter! Yetti. Haydi, Kör Salih
Bey'e rica edin de şu hunili gramofonu getirsin/
artık.
Ç. ŞEVKET -Tamam ağabey. Ne kızıyorsun? Meydan senin.
SALİH Salih! Gel ulan!
Ç. ŞEVKET -(Gelir.) Buyur, Şevket Ağabey.
SALİH -Gramofonu al gel de şuraya kur bakalım.
ERKEK -Ben, o gramofonu sattım ağabey.
Ç. ŞEVKET (Bir es)
ERKEK -Ne dedi?
Ç. ŞEVKET -Gramofonu satmış.
ERKEK -Ne diyorsunuz? (Rakı beynine sıçar.) Ama ben
o hunili gramofon için gelmişim buraya? Şimdi
bütün gece o kavga hikâyelerinizi mi dinleyece-
ğim? Ah, kara bahtım, kem talihim!
Ç. ŞEVKET (Bardağını diker, lıkır lıkır içer, bitirir.)
SALİH -Rezil ettin beni. Yıkıl!
ERKEK -Affedersin ağabey.
ERKEK -Aaaa! Kederden mi neden bilmem.. İçimde
yılların özlemi var.. (Uzanır, Ç. Şevket'in bar-

dağını da alır, onu da diker, bitirir. Ç. Şevket
hayretle izlemektedir.)
Ç. ŞEVKET -Ağabey, yavaş..
ERKEK -(Ağzını elinin tersiyle siler.) Sus! Sus! Ne
demiştin, niye caydın sözünden? Bir neşe umdu
gönül, serapa keder oldu. Artık bu solan bah-
çede bülüllere yer yok. Rüzgâr kırdı dalımı.
Saçlarıma ak düştü. Beni mecnun ettin -ulan-,
sen de olasin! Hakkımı inkâr edersen, Allah'tan
bulasın! (Masadan, iskemlesini devirerek uzak-
laşır.) Nerde o kör talih? Çağır buraya onu!
Ç. ŞEVKET -Peki ağabey. Salih!!
ERKEK -Mamañ o gelmezse ben giderim.. (Yalpala-
yarak yürür.) Oooo bugün hava lodos. Deniz
dalgalı. Binaenaleyh dalgama taş atmayın. Fena
yaparım. Tamam mı?
Ç. ŞEVKET -Tamam ağabey. Sen de hunilik oldun sonunda.
ERKEK Aramıza hoş geldin. (Bardağını doldurur, susuz
içer.)
ERKEK -Gel buraya kör pezevenk!
SALİH -(Koşar.) Buyrun beyefendi.
ERKEK -Beyefendi diyor. Beyefendi senin babandır, it!
SALİH -(Şaşırır.) Aaaaaa!
Ç. ŞEVKET -Ağzını öpeyim. Ne güzel konuştun.
ERKEK -Beni iyi dinle. Oğlum, sende bir huni olacaktı.
SALİH -Ne hunisi?
ERKEK -Münir Nurettin Bey'in hunisi be.
SALİH -Ne diyorsun ağabey?
ERKEK -(Gülmesi tutar.) Gayet açık seçik söylüyorum..
Fakat hayvan, anlamıyor.
Ç. ŞEVKET -Döv, ağabey.
ERKEK -Yooo. Bir daha deneyeceğim.. Bak! Eflatuni
hunisi.. Çıldıracığım. Yine anlamadı.

Ç. ŞEVKET

-Var, var!

ERKEK

-Haklısın kardeşim. *(Salih'e)* Oğlum sağlam dur, beni şaşırtma. Tamam mı? *(Tokadı sallar, boğluğa vurur, sendeler.)* Tüüüü. Hedef sallandı, tutturamadım.

Ç. ŞEVKET

-Anlaşıldı, bu iş aletsiz olmayacak. *(Saldırmasını çeker, uzatır.)* Buyur canım ağabeyciğim.

ERKEK

(Salih kaçar.)

-*(Saldırmaı alır.)* Uygarlık bu işte. Alet işler, el övünür. *(Bakınır.)* Eeee, nerde bu adam? Ko vadis, ey habis? Sesime ses ver! Önce ben ses veriyorum, tamam mı? Laaaaaaa! Şu la'daki güzelliğe bakın Çamur Şevket Bey!

Ç. ŞEVKET

-Bakıyorum ağabey.

ERKEK

-*(Yine bir Gülhihal, aladı bu gönlümü ezgisini terennüm ederek dans eder.)*

Yee le lel, lel li la! yee le lel, lel li la!..

Yee le laa, Yee le laa, yee le laa, lel li la!

Ç. ŞEVKET

-Alıyûlalaaaa!

ERKEK

-*(Saldırmaı iade eder.)* Teşekkür ederim. Kul lanmak kismet olmadı.

Ç. ŞEVKET

-*(Alır, yerine koyar.)* Senin bugün kismetin kapalı. Burası bitti ağabey. Nereye gidelim?

ERKEK

-Bize gidelim. Evde devam ederiz. Ben daha doymadım.

Ç. ŞEVKET

-Yenge bir şey demez mi?

ERKEK

-Ne demek? Mısıfıre bayılır. Hele bana canımı verir. Dur, kambersiz düğün olmaz. *(Rakı şişesini alır.)* Kamberi de aldım. Gidelim.

Ç. ŞEVKET

-Tamam ağabeyciğim.

(Sartırlar. Sallanarak ve şarkı söyleyerek çıkarlar.)

İKİSİ

-Bize derler kühhanî

Tığ gibi delkhanî

Hayda hayda di hayda

Bu gece barda

Gönüm hovarda

Çalsın sazlar

Oynasın kızlar

Hayda hayda di hayda..

(Ev)

KADIN

-*(Çok öfkeli)* Çıldırmak işten değil. Saat onu geçti. Adam ortalıkta yok.

K.VALİDE

-Bak, üstüme yemin ettindi. Ne olursa olsun, içeri almayacaksın.

KADIN

-Alırsam kör olayım. Ama nerde kaldı bu adam?

-Belki bir aksilik çıkmıştır, anne.

KIZ

-Hiç anlamam. Ben adamı parçalarım ayol. Gözlerini oyarım. Yedi mahalleye rezil ederim.

K.VALİDE

-Aferin kızım. Bunlara bir kere bile fırsat vermeyeceksin. Arkası çorap sökünü gibi gelir.

KADIN

-Aaa, bilmez miyim? Sen hiç babama yüz verir miydin?

K.VALİDE

-Vallahi hiç vermedim, adam bizi bırakıp kaçana kadar.

KADIN

-Bunda kaçacak cesaret de yok. Ona o cesareti verir miyim?

K.VALİDE

-İşte bunu başaramışım.

KADIN

-Yarım pabucuyla kibarlık taslasın. Bütün yaptığın bu!

(Uzaktan bir nara duyulur.)

ERKEK

-Haaaaaayyt..

KADIN

-Ne bu?

ERKEK -Var mı ulaaaaa, bana yan bakaaaaa?
K.VALİDE -Nara ayol.
KADIN -Aaa, gece yarısı mahalleyi eşkiya bastı.
ERKEK -(*Daha yakından*) Hey heeeyey! Sabahları kap-
lan, akşamları aslan, geceleri ejderhaaaa! Ka-
pıyı aralayın, geliyorum haaaa!
KIZ -(*Endişe ile*) Anne! Bu babamın sesi.
KADIN -Delirdin mi sen?
ERKEK -(*Kapının önündedir.*) Kapıyı aralamadınız mı
dahaaa?
K.VALİDE -Üstüne iyilik sağlık. Ayol bu bizimki.
KADIN -Kendini affettirmek için şaka yapıyor aklınca.
Rüküş: Ben şimdi onun ağzının payını veririm.
(Kulise yaklaşır seslenir.) Beni dinle. Hemen
kuyruğunu topla, geldiğin yere dön! Haydi ba-
kayım.
ERKEK -Peki canım.
K.VALİDE -Ne dedi?
KADIN -Ne diyecek? Peki canım, dedi.
K.VALİDE -Bunun babayıtıldığı de bu kadar işte.
(Dehşetli bir gürlüğü)
KADINLAR -(*Korku ile*) Aaaa!
KADIN -Bu da ne?
KIZ -Kapıyı kırıyor.
(Kürlüğü)
KADINLAR -Aaaaaaaa!
(Önde Erkek, arkasında Ç. Şevket, içeri dalar-
lar.)
ERKEK -Ohhhhh! Şükür kavuşturana.
Ç. ŞEVKET -Merhaba yenge. Nasılsınız?
KADIN -Bir de hatır soruyor!
Ç. ŞEVKET -Sormadan olur mu? Elini öpeyim, valide.
K.VALİDE -Aaa, istemem, çekil, rabbiyesir..

KADIN -Çabuk, ikiniz de defolun!
Ç. ŞEVKET -(*Pek şaşmıştır.*) Ağabey?
ERKEK -Bize mi dedin yoksa?
KADIN -Tabii size diyorum, manyak! Çabuk defolun!
ERKEK -Haaaa.. (Ç. Şevket'e) Sen rahatına bak. Ben şun-
larla bir konuşayım.
Ç. ŞEVKET -Tamam ağabey. Şöyle güzel bir konuşma yap.
ERKEK -Bana bakın ulan yellozlar!.. (Bir iskemleyi ayağı
ile devirir.)
KADIN -A terbiyesizi!
ERKEK -Ben, bana hakarete yeltenen kadının kalın ba-
ğırsağını boynuna dolarım. (Yürür, kadınlar bi-
raz birbirlerine sokulurlar.) Dolamakla da kal-
mam. Bir şey daha yaparım.
Ç. ŞEVKET -Fiyong.
ERKEK -Ağzını öpeyim. Fiyong yaparım.
KADIN -Miğdesiz. Haydi, bu eşkiya bozuntusunu da al,
çek git! Yoksa bütün mahalleyi ayağa kaldırı-
rım.
Ç. ŞEVKET -Zahmet etme yenge. Biz o işi yaptık.
KADIN -Sus!
ERKEK -Asıl sen kapa gaganı! Yoksa aranızda kasırğa gibi
dalar.. bir dirsek.. bir omuz.. bir kafa.. üçünüzü
de yere sererim.
Ç. ŞEVKET -Kaşık kalıbı.
ERKEK -Olmadı, cayır cayır yakarım ulan ben bu evi.
(Elindeki rakı şişesinden etrafa rakı serper.) Bir
kibrit çaktım mı, tamamıdır.
KADINLAR -(*Biraz daha sokulurlar birbirlerine.*) Oooooo!
ERKEK -Bu bir şey mi? Ver ulan aleti.
KADINLAR -(*Artık iyice sokulmuşlardır.*) Aaaaaaa!
Ç. ŞEVKET -(*Saldırmasını çekip uzatır.*) Buyur ağabey.
KADIN -Aaaaaaaa!

ERKEK
-*(Şiseyi verir, saldırmayı alır.)* Anam avradım ol-
sun, üçünüzü de doğuram.

KADINLAR
-Hiiiiiiii!

K.VALİDE
-Aman oğlum, biz etlik, sen etme.

ERKEK
-Kesi! Bu ne bed sesi!

K.VALİDE
-Peki yavrum.

ERKEK
-Yetti be. 20 yıl anamı ağlattınız. Şimdi sıra ben-
de. Bundan sonra böyle. Her gece ya hey!

KIZ
-Yaşa be babai!

ERKEK
-Bir dakika mühlet veriyorum. Şuraya bir masa
kurun!

KADIN
-Tamam hayatım.

K.VALİDE
-Haydi kızım.

ERKEK
-*(Üçü birden hamaratıca dışarı koşarlar.)*
-Oooohh.. *(Saldırmayı geri verir.)* Teşekkür
ederim.

Ç. ŞEVKET
-Sende kalsın ağabey. Bu gecenin bir de sabahı
var.

ERKEK
-Haklısın Şevketçiğim. *(Saldırmayı beline yer-
leştirir.)* Yoksa mazallah! Sabah beni parçalar-
lar.

Ç. ŞEVKET
-*(Şiseyi uzatır.)* Ağabeyciğim biraz yakıt al. Hi-
zun kesilmesin.

ERKEK
-*(İçer.)* Oh be.

Ç. ŞEVKET
-Ah bir de hunlî gramofon olsaydı.

ERKEK
-O da olur. Sabırlı ol.

*(Kadın ve Kayınvalide, üstü örtülü bir masacı-
ğı koşar adım getirirler. Kız da, elinde bir tepsi,
onları izler hızla. Kadınlar geri koşarken Kız,
masaya iki tabak, iki kadeh vs. dizer.)*
Al sunu.. *(Rakı şişesini uzatır.)*
-*(Heyecanlı koşar.)* Peki babacığım.

*(Şiseyi masaya koyarken ötekiler de ellerinde
bîrer küçük tabak meze ile girerler yine koşa-
rak.. Sofraya yerleştirirler. Erkek, bu mucizevi
sahneyi keyifle izlemektedir.)*

KADIN
-Artık Allah ne veriyse Şevket Bey!

ERKEK
-Ne yapalım? Burası memur evi.

K.VALİDE
-Aaa. Tabii. Bin şükür evladım. Allah razı olsun,
çurpup duruyorsun yavrucuğum, değil mi ki-
zım?

KADIN
-Memuriyetin şerefi yeter aye!

KIZ
-*(Masanın yanına iki iskemle yerleştirmiştir.)*
Buyrun!

ERKEK
-*(Yine sarhoş ama pek gururlu yürüyerek)* Söy-
lemiştim. Bizimkiler gece misafirine baylırlar.
Su getir *(Üçü birden koşarlar.)* Kız getir!..
(Kadınlar dururlar hemen, kız koşar.) Otur *(Ç.
Şevket ile oturlar. Kadınlar ayakta, başların-
da beklerler. Kız, koşarak sürahiyi yetiştirir.)*
-*(Fısıltı)* Nerde kaldın? Kızacak.

KADIN
-Siz de şöyle, karşınıza oturun bakalım.

KADIN
-Hemen.

K.VALİDE
-Çabuk olun.

ERKEK
-*(Üçü de iskemlelerini taşıyıp yan yana oturun-
lar.)*
-Bu akşam rast makamım geçeceğiz.

KADIN
-Peki canım.

Ç. ŞEVKET
-Ağabey be. Cinneti müvakkate bu kadar kom-
forluysa..

ERKEK
-Haklısınız Çamur Şevket Bey, dalmışı kim bilir
ne kadar lüksdür. Başlayınız sultanım.

KADINLAR
-*(Bir şakıya başlarlar.)*
"Sevmek seni bir suç ise
Affet günahımı ey sevgili.

Diz çöküp yalvarayım
Burak dizinde ağlayayım
Zalimsin, cazibsin, çok haşinsin
Sevgilim tek eşimsin.."
(*Erkek ve Ç. Şevket içerler.*)

NAPOLYON - (*Oyunculara*) Teşekkür ediyoruz. Bravo!
(*Oyuncular çıkar, sahne boşaltılırken*)
Doktor karısıyla konuştu. Arkadaşlar doktoru tedavi ediyorlar. Şimdi size bir küçük gösteri.
Müzik 6: Şarkı: Her Şey Dönse Tersine
Solo ve koro

SOLİST -Dönse her şey tersine
Eski şemsiye gibi
Ne hoş olurdu hayat

KORO -Dönse her şey tersine
Eski şemsiye gibi
Ne hoş olurdu hayat

SOLİST -Dönse her şey tersine
Eski şemsiye gibi
Ne hoş olurdu hayat

KORO -Dönse her şey tersine
Eski şemsiye gibi
Ne hoş olurdu hayat

SOLİST -Dönse her şey tersine
Eski şemsiye gibi
Ne hoş olurdu hayat

KORO -Dönse her şey tersine
Eski şemsiye gibi
Ne hoş olurdu hayat

SOLİST -Dönse her şey tersine
Eski şemsiye gibi
Ne hoş olurdu hayat

KORO -Dönse her şey tersine
Eski şemsiye gibi
Ne hoş olurdu hayat

SOLİST -Dönse her şey tersine
Eski şemsiye gibi
Ne hoş olurdu hayat

KORO -(*Coşar*) Aaaahhh..
SOLİST -Her gün bayram, eğlence
Her gün pazar, panayır.
KORO -Ooohhhhh..
SOLİST -Her gün şenlik, festival
Her gün her şey müzikal
KORO -Ooohhh..
SOLİST -Yazık ki akıllılar
Çoğunlukla her yerde.
KORO -(*Kederle*) Aaahh..
(*Herkes üzgün bir an sessiz kalır.*)

NAPOLYON -Bu şarkı boş bir şarkı değil. Anlayana çok şey söylüyor. Şimdi sosyo ekonomik bir oyun:

Yönetim Kurulu

(*Bir masanın çevresinde iki kadın, iki erkek oturuyorlar. Vasi Bey, Korhan'la birlikte masaya doğru yaklaşıyor.*)

VASİF -Arkadaşlar, sanırım çoğunuz Korhan Bey'le daha tanışmadı. Sekiz nolu daireye taşınan yeni kiracı.

PERİHAN -(*İşveli*) Asansörde rastlamıştım. Hoş geldiniz Korhan Bey..

BURHAN -Merhaba.. (*Teker teker Korhan'ın elini sıkıyor.*)

CENK -Buyrun, şöyle geçin...

KORHAN -(*Genç, terbiyeli, çekingen*) Rahatsız etmeye-

IMRAN -(*Orta yaşlı, kaknem bir tip*) Pek efendi bir şey-

VASİF -(*Orta yaşlı, kaknem bir tip*) Pek efendi bir şey-

-Korhan Bey, apartman yöneticisi olarak geçen yılın hesaplarını aktarıyordum arkadaşlara. İsterseniz baştan alayım.

KORHAN

-Aman efendim, ne gerek var! Hem ben yeni geldim apartmana. Daha misafir sayılırım aranuzda..

PERİHAN

-Ay, hiç olur mu?

KORHAN

-Ne olur, ben yokmuşum gibi devam edin.

VASİF

-Peki öyleyse.. (Diğerlerine döner.) Evet, bildiğiniz gibi yöneticilik görevim bu toplantı ile sona eriyor. Gelecek dönemin meselelerini tartışmaya geçmeden önce, yönetici seçimi yapılacaktır.

İMRAN

-Aman Vasif Bey, yine siz devam etseniz olmaz mıydı sanki?

VASİF

-Yoo İmran Hanım.. Bu işi gönüllü değil, kanuni müeyyide olduğu için üstlendim. Sıramı savdım, artık silah zoruyla bile beni bu görevde tutamazsınız.

KORHAN

-(Mütereddit, lafa girer.) Apartmanımızın önemli problemleri var herhalde?..

CENK

-(Vasif Bey cevap vermeden atılarak) Yok canım! Ne problemi olacak? Alt tarafı 12 dairelik apartman işte.. (Diğerleri başlarını sallayarak onaylar telâşlı.)

İMRAN

-(Dayanamaz) Küçük taş baş yarar.

KORHAN

-Anlayamadım?

İMRAN

-(Perihan alttan dirsek atar.) Ayyy!

KORHAN

-Pardon, yanlış bir şey mi söyledim?

İMRAN

-(Bir an kızgın Perihan'a bakar, sonra Korhan'a) Ayagım.. Masaya çarptı da..

VASİF

-Siz ona aldırmanın Korhan Bey, İmran Hanım latife yapmasını pek sever..

CENK

-Evet, konuyu dağıtmayalım... Bu yıl yöneticiliğe aday olarak Korhan Bey'i öneriyorum. (Herkes bu teklife hazır gibi, hemen onaylar başıyla.)

KORHAN

-(Çok şaşırmıştır.) Aman efendim, ne haddime.. Şunun şurasında kaç gün oldu geleli..

PERİHAN

-Ay, ne olacak yeni geldiyse? Eski olup da yöneticilik yapanlar kuş mu konduruyorlar? (Esprisine yalnız kendi güler.)

KORHAN

-Herhalde başka adaylar da vardır? (Yüzlerine bakar. Kimse onaylanmamaktadır bu sözünü.)

CENK

-Başka aday olan ya da aday gösterecek olan var mı arkadaşlar?

VASİF

-(Uslulen herkes birbirine bakar. Vasif Cenke dudak hareketiyle hayır der.) L-ihi!

KORHAN

-(Telaşlanmıştır.) Yöneticilik yapmamış kimse yok mu aranızda? Öncelik onların olmalı!

VASİF

-Herkes yaptı. Sıra sizde..

KORHAN

-Ben de mi? Ama..

BURHAN

-Canım ha gelecek yıl, ha bu yıl.. Ne fark eder ki? Nasıl olsa herkes bir kere yapıyor bu işi..

KORHAN

-Ama?.. (Birden canlanır.) Ben bırakın yöneticiliği, apartmanda oturmasını bile bilmem.. Bu ilk evimiz. Yeni evlendik de.. Biliyorsunuz herhalde..

VASİF

-Canım bunun ilki de bir, sonu da.. Ne fark eder?..

KORHAN

-Böyle bir toplantıya ilk defa katılıyorum. Tamen bilgisizim bu gibi konularda..

BURHAN

-Neyi bileceksiniz ki? Akıllı olan bir günde her şeyi öğrenir. Değil mi Vasif Bey? (Vasif başıyla onaylar.)

PERİHAN

-Akıllı olmadan yöneticilik yapanlar bile oldu. (Güler.)

İMRAN

-Bana mı laf atıyorsunuz?

PERİHAN

-Aaa? Niye üstünüze alınıyorsunuz Allah aşkına?

CENK -Hanımlar, lütfen konuyu dağıtmayın. (*Korhan'a döner, bir ağabey şefkati ile*) Korhan Bey.. Hiç çekinmeyin.. Hepimiz gönüllü yardımcınız olacağız.

BURHAN -Vasif Bey de, size bütün bildiklerini öğretecektir. Değil mi?

VASIF -Hiç şüpheleniz olmasın Korhan Bey... Elimden gelen her yardımı yapacağım.

PERİHAN -Hadi ama siz de amma nazlandınız!

KORHAN -(*Bir sessizlikten sonra, mecburi bir sırıtişla*) Madem o kadar ısrar ediyorsunuz, bir düşünüyüm.

VASIF -(*Aceleyle*) Evet, Korhan Bey'i yeni yönetici olarak kabul edenler? (*Bütün eller kalkar.*) Oybirliğiyle kabul edilmiştir.

SESLER -Tebrik ederim. Hayırlı olsun..

KORHAN -(*Oldu bittiden şaşkın, tebriklere cevap yetiştirir.*) Teşekkür ederim.

VASIF -(*Tebrikler sırasında kararı yazmıştırf deftere, Korhan'a uzatarak*) Şuraya bir imza atın, tamam.. (*Korhan imzalar.*)

VASIF -(*Korhan'a*) İşı daima ciddiye alacaksınız.. Birincidersi! Buyrun, artık defter sizin.

KORHAN -(*Önüne konan deftere şaşkın sarılır.*) Şey.. Deminden beri soracağım, fırsat olmadı.. Bu kararı alırken, öteki katlarda oturanların da bulunması gerekmiyor mu?

VASIF -Yeterli çoğunluk var. Üç numaranın vekâletibende. İmran Hanım da iki dairenin sahibi olarak çift oya sahip.

KORHAN -(*Elleriyle hesaplayarak*) Ya geri kalan dört daire?

VASIF -Sen akdına takma bunları..

BURHAN -Çatıda oturan Suna Hanım herkesle kavgalı zaten.

PERİHAN -(*Birden sertleşir.*) Hah, Korhan Bey.. Yeri gelmişken söyleyeyim.. O cadaloz karı televizyon antenimle sürekli oynuyor. Hiçbir şey izlemez oldum.

VASIF -Ama siz de kadının terasını işgal ettiniz o koca antenle.

PERİHAN -Ya nereye koyayım? Direğin üstünde boş yer mi var?

İMRAN -Aman o da mesele mi? Benim dairemi bir hafta içinde iki kere su bastı, bu kadının yüzünden..

CENK -(*Korhan'ın anlamaz baktığını görüncce*) Tam altında oturuyor da..

KORHAN -Musluk mu açık kalmış?

İMRAN -Bir iki değil ki.. Her hafta aynı şey.. Hanımefendi suyu açık unutup gezmelerde sürtüyor, olan bize oluyor..

KORHAN -Suyun aktığını görmüyor mu?

BURHAN -Canım, su kesikken unutuyor tabii.

CENK -Bence depo sorununu çözsek mesele kalmaz.

BURHAN -Aaa pes! Depoyu sizin yüzünüzden yaptırıyoruz CenK Bey! Lütfen!

CENK -Yok yahu! Mutemet memura bak! Neler de bilirmiş..

BURHAN -(*Öfkesini frenler.*) Hissenize düşen parayı ver-seniz hemen yaptırılır depo!

CENK -(*Avaz avaz*) Bodrumdaki yosma versin önce, ben de veririm!

PERİHAN -CenK Bey, burada hanımların da bulunduğunu unutunuz herhalde..

BURHAN -Arkası kuvvetli kadının. Her salı gelen o Mercedes'in kime ait olduğunu biliyor musunuz?

VASİF
BURHAN
İMRAN
CENK
KORHAN
PERİHAN
KORHAN
VASİF
CENK
KORHAN
CENK
VASİF
CENK
VASİF
CENK
CENK
PERİHAN
CENK
PERİHAN
CENK
PERİHAN
CENK
VASİF

-Politika yapmayı Burhan Bey!
-(*Telaşlanır*) Ben mi yaptım?
-Bence bir an önce kapıcı sorununu konuşalım.
-(*Korhan'ı dürtür*) Not alıyor musun?
-(*Olan bitenden şaşkın*) Not mu? Ben ne yapabiliyim bu konuda?
-Ne demek ne yapabiliyim? Yöneticiliğe aday olurken hiç böyle konuşuyordunuz?
-Nee? Nasıl yani?
-Bir dakika, bir dakika.. Çocuğun aklını karıştırmayın. Korhan Bey, önünüzde duran en önemli konu kalorifer.
-(*Aklı karışmış bir halde*) Kalorifer?
-Hoop, hoop!.. Önce siz hesap verin Vasif Bey! Yönetici olarak her ay para almasını biliyordunuz. Ama bir gün olsun ısınmadı bu ev!
-Şimdi bayramlık ağzını açarım ha!
-Açsan ne yazar açmasan ne yazar? (*Diklenir*)
-(*Süngüsü biraz düşer*) O kadar ikaz ettim.. Hepiniz!.. Proje dışı radyatör takmanın diye. (*Cenk*) En başta siz Cenk Bey! Duvarları çepe-çevre radyatörle döşedinizi!
-Neye yarıyor ki? Yine ısınmıyoruz, yine ısınmıyoruz..
-(*Vasif'a*) Kaç radyatör takmış?..
-(*Perihan'a*) En az sizin kadar Perihan Hanım.. En az sizin kadar..
-A a? Üstüme iyilik sağlık.. Bizim sadece salon-da bir ek var. Onu da benden önceki kiracılar yapmış.
-Siz onu benim kütahuma anlatın!
-Korhan Bey, not alıyor musunuz? Mahkemeden heyet getirip tespit yaptıracağız.

78

KORHAN
İMRAN
VASİF
İMRAN
VASİF
İMRAN
KORHAN
BURHAN
CENK
PERİHAN
VASİF
KORHAN
CENK
KORHAN
BURHAN
KORHAN
BURHAN
KORHAN
BURHAN

-(*Aptallasmış, not alır*) Evet, mahkeme..
-Mahkemelik olacağız ha? Tamam.. Ben de sizden davacıyım o zaman.
-(*Alay ederek*) Yok ya?.. Neymiş derdiniz?
-Halı silerken camımı kırdınız.
-Aman.. Açmazsanız hatırım kalır. Cümle alem biliyor deli kızınızın gece eve girmek için cama taş attığını..
-Yazın Korhan Bey, hem camı kırdılar, hem bal-kona çöp attılar..
-(*Mekanik, yazar*) Çöp attılar..
-Çöp dediniz de aklıma geldi. Bu kapıcı camı istedikçe çöp alıyor, istemedikçe almıyor. *3 silkey*
-Ohooo.. Sorun yalnız çöp olsa iyi.. Bakın Korhan Bey, kapıcıyı çekip iyi bir konuşmanız lazım. Ayrıcalıklı muamele görenler var.
-Beni kastediyor, biliyorum. Verirsiniz bahşişi, size de gelir istediğiniz zaman.
-Kapıcı size sigortadan söz ederse, hiç yüz vermeyin Korhan Bey.. Şimardı bunlar, hem yatacak yer var, hem para.. Utanmasalar sendika bile kurarlardı..
-Ama sigorta kanunı gereklilik değil mi?..
-Memleketi biz mi kurtaracağız Korhan Bey? Daire başına kaç para fark eder biliyor musunuz?
-Yooo!..
-Ben esas Araplar meselesini konuşmak istiyorum..
-Apartmanda Araplar da mı var?
-Şimdi yok ama bir de yazın görsün siz.. İmran Hanım iki dalresini de kiratıyor, üç numara da

79

aynı şekilde.. Evi, affedersiniz, pislik götürüyor..

Girençıkan belli değil.

-Sanki şimdi belli.

-Evet, bu konudan ben de şikâyetçiyim.. Kara kara adamlar, merdivende, asansörde, hani ne-redeyse üstüme çıkacaklar.

-Ne zevksiz adamlar.

-(*Ayakkabısına sarılır, atmaya çalışır, yakalarlar.*) Ben şimdi senin...

-(*Yerinden fırlar, aciz, kararsız, yalvarır.*) Ne olur baylar, ne olur bayanlar.. Lütfen sakın olun..

-Evet haklı. Meseleyi sakın sakın konuşmamız lazım.

-Lütfen şunu not edin Korhan Bey. Araplara kiralık daire verilmesi için rızam yoktur. Eğer tersi bir teşebbüste bulunan olursa dava açacaksınız.

-Ben mi?

-Elbette! Apartmanın menfaatlerini korumak için o mevkide bulunuyorsunuz!

-Asansörü de ekleyin listeye...

-Nesi varmış asansörün! Daha yeni-tamir ettirdik.

-Yine bozulacak..

-O zaman konuşuruz. Şimdi ne yapın ki çocuk?

-Bozulmasını önler.. Çoluk çocuk günde 500 kez çıkıp inerse, bir haftaya kalmaz yine bozulur.

-Ne yani, merdiven mi kullanalım asansör dururken?

-Değil ama çocukların kulaklarını çekin, yoksa ben çekeceğim...

-Siz kim oluyorsunuz da benim çocuklarımın kulağını..

80

CENK

-(*Patlar.*) Çekerim ulan! Yine beş dakikada bir oyuncak gibi asansöre binerlerse, yalnız çekmem, keserim de!

-(*Korhan'a*) Duydunuz değil mi? Hakaret etti.

-Cenk Bey, lütfen..

-(*Bağırarak*) Lütfen diyeceğine işini yap! Seni oraya rica memurluğu yapasın diye mi çıkar-dık?

-(*Panik içinde*) Elbette. Tabii. (*Bir an durur.*) İyi ama ne yapabilirim bu konuda?

-Ne bileyim... Nöbet bekle, kontrol et, bir şeyler yap işte...

-Ama ben gündüzleri biliyorsunuz, çalışıyorum...

-Yooo.. Önce bu iş. Siz burada tek ve en yetkili sorumlusunuz. Oyunbozanlık yok.. Görevinizi yapacaksınız!

-(*Neredeyse ağlayacaktır.*) Ama, nasıl olur?..

-Kapıcıyı görevlendir mesela.. İnisi kaldıralım asansörle..

-Ne yahu bu? Burası hapishane mi?

-Bu çocuklar meselesini bilmem ama asansörün inişini kimse engelleyemez!

-Yok ya! (*Korhan'ın sırtına bir tokat atar.*) Sen bu delikanlıyı muhallebi çocuğu mu zannettin!.. Kanun konuşacak bundan sonra hanımefendi, kanun. Bu apartman, artık tuttuğunu koparan, demir ellere sahip. (*Bir daha sırtına vurur.*) Değil mi köç?

-(*Genzi tıkanmıştır.*) Öhü.. öh.. kö..

-Bak Korhan Bey kardeşim, etas mesele, bu apartmanda artık kimse havadan para yiyemeyecek, bu işi sana havale ediyordum.

81

VASİF
-Hoop, hoop.. Ne demek bu? Kim para yiyor-
muş?

CENK
-Sözüm sana değil, duvar ilanında geçen yıllarda
uçup giden paralar var ya.. Hani kimin cebine
girdi belli değil. Artık yağma yok! Herkes hak-
kını alacak. Tamam mı Korhan'cığım..

KORHAN
-Tamam. *(Uyanır birden)* Ne tamam?

CENK
-Önce duvar ilanını hallet..

KORHAN
-Ne ilanı?

VASİF
-Apartmanın yanındaki duvar var ya.. Orayı ilan
şirketlerine satmıştık bir zamanlar...

KORHAN
-Eee?

CENK
-O işte epey kazık yiyince vazgeçtik. Ama sana
güveniyoruz, bu işi halledersin.

KORHAN
-Ben mi?

CENK
-Gözünde büyüme canım. *(Bu sırada zil çalar.)*
Atla deve değil. Önce ilan şirketlerini dolaş-
caksın.. Onlara duvarın ve sokağın fotoğrafları-
nı götüreceksin..

VASİF
(Çokça boyanmış bir hanım içeri girer.)

ÇİĞDEM
-Aaa.. Buyrun hanımefendi..

KORHAN
-Ne o Vasif Bey? Apartman yönetim kurulu ya-
parken bize haber vermek yok mu?

CENK
-*(Cenk'e)* Kiraclardan mı?

VASİF
-Bodrum kattaki kiracı bu işte.

ÇİĞDEM
-Şey.. Not bırakmıştım ama elinize geçmedi ga-
liba..

VASİF
-*(Teklifsiz, bir sandalye çekip oturur)* Hadi hadi..
Biz bilirtiz böyle numaraları. İşiniz düşmeden
kapınızı çalmazsınız..

VASİF
-*(Öksürükle kapamaya çalışır.)* Oh.. höh.. Biz
de tam şeyi konuşuyorduk..

ÇİĞDEM
-Otomatı değil mi? Tamam, ben de onu söyle-
yecektim işte. Ben çağırıyorum yaptırıyorum,
bakıyorum ertesi gün yine bozmuşlar.

CENK
-Ne o, işleriniz mi bozuluyor hanımefendi?..

ÇİĞDEM
-Elbette.. Arkadaşlarım geliyor, zili çalıyor, oto-
mata basıyorum ama çalışmıyor. İn çık, canım
çıkıyor vallahi.

İMRAN
-Ne tür misafirlerse?...

ÇİĞDEM
-Ne o? Beğenemediniz mi hanımefendi? Biz se-
nin misafirlerine karışıyor muyuz? Katana gibi
bir sürü karı..

İMRAN
-Bana bak kadın, haddini bil, yoksa ben bildiri-
tim..

ÇİĞDEM
-Düüüü.. Yürü de tamponunu görelim..

KORHAN
-Hanımefendiler, lütfen..

ÇİĞDEM
-Kim bu Allah aşkına? Yeni mi, hiç görmedim
daha önce.

VASİF
-Yeni kiracı. Aynı zamanda yeni yönetici..

ÇİĞDEM
-Apartman yöneticisi mi?

VASİF
-Evet.

ÇİĞDEM
-Başına iş almışsın. Allah yardımcın olsun!

CENK
-Hoop, hoop!..

ÇİĞDEM
(Perihan İmrana bir şeyler fısıldar.)

ÇİĞDEM
-Ne fısılıyorsun orada şıllık!

PERİHAN
-*(Şaşkın)* Nel Banai!

ÇİĞDEM
-Evet sana.

PERİHAN
-*(Çıldırması gibi fırlar yerinden)* Şıllık sensin ah-
lakızı!

ÇİĞDEM
-Haydi ordan! Dinime dahleden bari Müslüman
olsa..

PERİHAN
-*(Fırlar. Tutarlar.)* Ne dedi, ne dedir?!

BURHAN
-*(Tutanlardan biridir. Çiğdem'e)* Lütfen çıkın gi-
din hanımefendi.

ÇİĞDEM - (Eli belinde) Şuna bak şuna!.. Senin ağzın varmış ha? Karına da konuşsana, kılıbık!

KORHAN - Çiğdem Hanım..

BURHAN - Bana kılıbık diyemezsiniz, ben şerefli bir memurum.

ÇİĞDEM - Dedim! Bir daha diyorum: Kılıbık!

BURHAN - (Korhan'a) Bu kadını buradan çıkarınız.

KORHAN - (Eli ayağı tutuşmuştur.) Ben, şey, nasıl.. (Kadını kibarca tutup oturtmaya çalışır, kadın ittirip onu oturtur.)

ÇİĞDEM - Bu otomat yapılmadan beni kimse buradan çıkaramaz. Yeter bel!

CENK - Bana bakın! Şimdiye kadar susuyordum, terbiyemden. Artık burama geldi. Ya gidersin, ya tutar ensenden atarım dışarı.

ÇİĞDEM - Sen git balkondan kendini at aşağı..

KORHAN - Cenk Bey, ne olur!..

ÇİĞDEM - (Korhan'a) Onun efeliği palavradır, aldırma. Sen bunları bana sor.

CENK - (Vasif ve Burhan bu kez onu tutmaktadır.) Bana bak..

ÇİĞDEM - Baktım işte. Ne var?

CENK - Tutmayın beni, öldüreceğim bu kadını!

ÇİĞDEM - (Burhan ve Korhan Cenk'i tutuyorlar, Vasif da Çiğdem'i sarılarak uzaklaştırmaya çalışıyor.) Bırak! Bu da fırsattan istifade iş çıkarmaya çalışıyor.

VASIF - Terbiyenizi takın!..

ÇİĞDEM - İçeri alayım diye yalvarırken böyle demiyeceydin ama..

CENK - Bırakın ulan!..

VASIF - Seni öldürmezsem bana da.. (Ortalık birbirine girer.)

KORHAN

- (Birden masanın üstüne çıkar, gözleri yerinden uğramıştır.) Susun bel! Susun! (Her birinin şaşkın bakışları ve hamleleri karşısında tek tek bağırarak) Konuşma! Kıpırdama! Otur lan! Sus, kırarım ağzını! Dağtırım çeneni. (Herkes yavaş yavaş korkuyla yerine oturur. Korhan aynı edayla devam eder.)

Bu evin yöneticisi benim. Emrediyorum! Fazla kaloriferler sökülecek! Kapıcı asılacak! Asansör kilitlenecek! Araplar yakılacak! Otomat kırılacak. Kapi yıkılacak. Zil sökülecek. (Sesi düşmeye başlar.)

O boğulacak! Bu vurulacak! Şu gebertilecek! (lyice tükenir, masanın ortasına çöker.)

Anne.. Anne!.. Annee. Anneee.. Anneciğimmm.. (Apartman sakinleri önce hayretle birbirlerine, sonra Korhan'a bakarlar.)

- Yazık çocuğa. Pek de efendli görünüyordu.

- Peki ama şimdi kim yönetici olacak?

İMRAN

PERİHAN

DOKTOR

- (Başı sarılı girer.) Aferin. (Oynayanlar arkaya çekilir ve koroya katılmak için beklerler.) Efen-dim, karımla biraz sertçe tartıştık. Bu bir şey değil. Hepsini ben evde bekliyordum. Ne kindar şeyler. Delirmek işten değil. Koca aileyle ben nasıl başa çıkarım? Bu akşam burda kalmalı. Yarın da burda kalmalı. (Durur.) Hadi be sen de! Hep burda kalmalı! Buranın tadı evde yok. (Kulise döner.) Gelin. (Seyircilere) Size bir deli şarkısı. Ben de katılıyorum artık!

*) Gökhan Akçura'nın yazdığı metinden yararlanarak.

Müzik 7: Şarkı: Ama biz deliyiz

KORO

-Kimi saat kurar

Kimi turşu

Kimi şifket

Ama biz deliyiz

Hayal kurarız biz

-Kimi kumpas kurar

-Kimi sofra

-Kimi köprü

-Ama biz deliyiz

Hayal kurarız biz

-Kimi ev kurar

-Kimi çadır

-Kimi banka

-Ama biz deliyiz

Hayal kurarız biz

-Kimi tezgâh kurar

-Kimi tuzak

-Kimi parti

-Ama biz deliyiz

Hayal kurarız biz

(Koro sahnedan çıkar.)

DOKTOR

-Size iki deli hayali sunacağız şimdi. Eğer televizyonu deliller yönetseydi bakınız ne güzel programlar olurdu. Ama büyük delillerden küçük delillere fırsat kalmıyor ki. İşte size iki program örnek.

Şimdi birinci örnek: Türk Robotu

Türk Robotu

(Deliller bir masa, bir telefon ve iki iskenleyi içeri taşırlar. Patron masaya oturur, telefona geçer.)

PATRON

-Kartıgün, mimozam, manolyam, aşk merdivenim, nasılsın? Dinle! Caponyaya, eşantiyon olarktan bir robot ismarlamışım ya, bu sabah çıkageldi herif. Robot yani. Görünce şaşacaksın vallahi! Aynen insan yahu. Tıpkı biz. Gelir gelmez lahmacun istedi. Haa? Daha bir ad yakıştıramadım, şimdilik Bastıbacak diyorum. Bakıma yolladım. Birazdan basın mensupları ile tanıştıracığım, bakımlı görünsün. Çok iyi programlamışlar, gayet terbiyeli ve tam bir Türk. Haydi operim kamelyam, orkidem, katurturnağım. Ne kızyorsun be? En güzel kır çiçeği. Böyle cart sarı, cart sarı açar. Kapattı. Lahave! Ulan biz de bir zamanlar kır çiçeği değil miydik? Sonra böyle kabak çiçeği gibi açmadık mı?

VELİ

-(Girer. Biraz zekâca geridir.) Geldik patron.

PATRON

-Bastıbacak nerede? Yoksa birbirinizi mi kaybettiniz?

VELİ

-Ellini yıkıyor.

PATRON

-Herif tittiz. Aferin. Bakımı yapıldı mı?

VELİ

-Evet.

PATRON

-Bu ne biçim eve? Nihâhta mısın? Şöyle canlı söyle.

VELİ

-(Yine ölgün) Evet.

PATRON

-Anaaaa!.. Ne oldu oğlum?

VELİ

-Bakimından pek memnun kalmadım.

PATRON

-Niye?

VELİ

-Ustanın sıkı bir tavla maçı vardı, bırakmadı, bakımı çıraklar yaptı!

PATRON

-Haaa, gücüne gitti. Oğlum Veli, ben sana dedimdi, bu capon cihazları hassas olur. Ne yapalım canım! Benim koca Mercedesimin bakımını da çıraklar yapıyor. Bu da bir makine. *(Robot girer. Sahiden insan gibidir. Spor giyim, dik yakalı kazak, kasket. Davranış ve konuşmalarında çok ölçülü bir mekaniklik. Dertlidir.)* Hoş geldin, elektronik oğlum, gel bakalım.. *(Robot el öper.)* Gördün mü terbiyeyi, andavallı?

VELİ

-Ona verdiğin parayı bana ver, ben senin poponun öpeyim.

PATRON

-Ayl! Yakında hepinizin yerini bunlar alacak, göreceksiniz o gün gününüzü. Ne sendika, ne grev. Otur oğlum. Otur, otur. *(Robot oturur.)* Bakımından pek memnun kalmamışsın herhal, ne oldu, bir anlat bakayım.

ROBOT

-Bakımımı çıraklar yaptı, baba!

PATRON

-Protokola boş ver oğlum, işin görülsün, sen ona bak.

ROBOT

-*(Cebinden çıkarır, gösterir.)* Bu benim prospektüsüm. Bu, bakım el kitabım. Bu, planım.

PATRON

-Ne olmuş?

ROBOT

-Hiçbiri bunlara bakmadı, baba!

PATRON

-Hani bunu Türkiye'ye göre programlayacaklardı? Bak oğlum! Bunlara ne lüzüm var? Bizimkiler cin gibidir. Makineye şöyle bir baktılar mı, tamamdır o iş. Yoksa sana bakmadılar mı?

ROBOT

-Baktılar baba. Benim de işim tamam.

PATRON

-Anaaaa! Bu pek bir manidar konuştu. Haydi, lafı geveleme de dök içini!

ROBOT

-Döktüler zaten. Sonra da topladılar.

PATRON

ROBOT

-Bizde montaj sanayi çok ileridir.

-Bunları da fabrika fazlası diye açıkta bıraktılar, baba! *(Cebinden çıkardığı şeyleri gösterir: Bir ampul, vidalar, yay vs.)*

PATRON

-Vay namussuz caponlar! Fazladan parça sokuşturmuşlar ha? Hiç yakıştıramadım bunu o bücürilere. Ödemem valla!.. *(Robotun avucundan ampülü alıp gösterir.)* Bu bir işine yarıyor muydu mesela?

ROBOT

-Evet, baba.

PATRON

-Anaaaa! Ne işe yarıyordu bu kırtıpıl şey?

ROBOT

-O, ahlak sisteminin kontrol lambalarından biri, baba.

PATRON

-Eyvahi! Ne olacak şimdi?

ROBOT

-Ahlak karışık bir sistemdir. Anlamam için, planıma bakmam lazım.

PATRON

-Aaaaa!! Bu bir pılan tutturdu. Biz haritaya bakarak mı gittik ta Viyana'ya? Takvime baktığımız bile şüpheli. Pılanı unut. Pılana boş ver. Pıratık ol. Kafayı çalıştır. Bir seferde cevap ver. Lamban olmadığına göre, nasıl bir ahlaksızlık yapma ihtimalin var?

ROBOT

-Düşünemiyorum.

PATRON

-Veli! Söyledimdi sana. Bu, karışık bir herif. Bunun içi capon mağazası gibidir yahu. Söyle, o çıraklar, bunu bir daha, kitabına uydurmadan açıp kapamasınlar. Bak sana, herfin bir kısmı dışarıda kalıyor.

VELİ

-Olur, olur, söylerim.

PATRON

-Başka bir şikâyetin var mı, canım oğlum?

ROBOT

-Var, baba.

PATRON

-Ne var?

ROBOT

-Ayar vidalarından birini de yere düşürdüler.

PATRON

-Sen de çok titizmişsin haaa. Vida bu oğlum, düşmez mi? Düşmez kalkmaz bir Allah. Püf püf püfersin, yerine takarsın.

ROBOT

-Ama baba, vidamı bulamadılar.

PATRON

-Anaaa! Şimdi ayrıyı yedik. Peki ne yaptılar?

ROBOT

-Yerine bir çakmak vidası taktılar.

PATRON

-Demiştin sana oğlum. Şu ciniğe bak. Şu yara-tuçluğa bak. Kurban olayım. Duydun değil mi Veli? Bizim çocuklar, bilmem ne vidasının yerine.. Ne vidasıydı?

ROBOT

-Ayar vidası, baba.

PATRON

-Onu anladık. Neyini ayarlıyordu bu vida, onu söyle.

ROBOT

-Akıl düzenimi.

PATRON

-Ne olacak şimdi?

ROBOT

-Bütün ihtimalleri tarrıyorum, baba.

PATRON

-Aman tarai!

ROBOT

-Fakat kafanda bir karışıklık var.

PATRON

-Eyyah! Herifin aklını karıştırdık galiba. Tuhaf-lik ne demek, açık konuş.

ROBOT

-Akıl düzenimin ikinci kanalı kısa devre yapı.

PATRON

-Bunun da ikinci kanalı arızalı. Öyleyse mesele yok. Yalnız, kısa devre ne demek, bir de onu söyle bakayım.

ROBOT

-Kontak.

PATRON

-Anaaaaa! Herif bir bakıma yolladık, ayığının tozuyla kontak oldu. (Veli, güler.) Maneviyatımı bozma, çarparım ha. (Robotla) Oğlum, kalk ayaga.

ROBOT

-(Kalkar.) Baş üstüne baba.

PATRON

-Zıpla! Zıpla, zıpla.. Veli, sen de şunun ka-fasına, şöyle vur. Vur, vur, vur. (Veli, zıplayan robotun kafasına vurur. Robotun kasketi gözle-

rinin üstüne düşer.) Tamam, dur. (Robot durur, Veli vurmaya devam eder.) Ulan salak, sen de dur. Bütün bozacaksın. (O da durur.) Nasıl-

sın oğlum?

ROBOT

-Teşekkür ederim efendim, siz nasılsınız?

PATRON

-Sahiden soruyorum ulan.

ROBOT

-Artık hiçbir yeri göremiyorum, baba.

PATRON

-Herif iyice şaşır. Tabii göremezsın oğlum, kasketini kaldır.

ROBOT

-(Kaldırır, yüzü ilk kez güler.) Aaa, yine görmeye başladım baba. Sağ ol. Bu hiç bilmediğim bir metot. Bu ne metodu?

PATRON

-Yaa, buna kestirme Türk metodu derler oğlum. Bir cihaz bozuldu mu, biraz silkelersin, biraz yumruklarsın, mutdaka düzelir. Her şeyin düze-ninde değil mi?

ROBOT

-Yine de basın toplantısını ertelesek iyi olur, baba. Her an bantlarım karışabilir. Sizi mahcup etmek istemem.

PATRON

-Bir şey olmaz. Allah büyük. Allah korusun. Al-laha emanet. (Veli'ye) Sen çık dışarı bakayım, oğlumla mahrem konuşacağım. (Veli çıkar.) Bak benim canım oğlum, istikbalim sana bağlı. Aman bir hata yapma. Hep böyle terbiyeli ol. Uzun ko-nuşma. Sıkışursan, "yorum yok" dersin.

ROBOT

-Peki baba.

PATRON

-Aferin.

ROBOT

-(Havayı koklar.) Babai!

PATRON

-Söyle canım evladım.

ROBOT

-Eyyah. Bib, bib, bib.. Es o esi Gazetecilerin ara-sında kadınlar da var.

PATRON

-Nasıl anladın, köftehor?

ROBOT

-Bu çok tehlikeli bir durum. Titreşimlerini alıyorum. Tellerim diken diken oldu. Yağ basıncım yükseliyor. Bütün sistemlerimde ısınma başladı. Aklim karmakarışık.

PATRON

-Aman oğlum, dikkatli ol, sakın ol, akıllı ol.

ROBOT

-Korkarım çok geç. Kendimi kontrol edemiyorum. Baba! Bana mukayyet ol!

VELİ

-(Girer.) Geldiler!

PATRON

-Ulan baksana, herifin ahlakı bozuldu, aklının ayarı kaçtı.. Bir halt ederse, yanarız.

VELİ

-Kapıda bekliyorlar.

PATRON

-Al içeri. (Veli çıkar.) Bak oğlum, ocağına düşün tüm.

ROBOT

-O ne demek?

PATRON

-O ne demek ne demek? Herif Türkçeyi de unutmuş. Ulan Bastıbacak, caponca söylüyorum, pırtık zekânı çalıştır, anla! Sayanora fujiyama, yoksa nazaraki hiroşima! Anladın mı? Ona göre. (Veli girer, yol verir, 3-4 muhabir kız girer.) Anaaaaa! Şimdi hâpı yuttuk. Bunların cümlesi kari! Herif büsbütün azacak. Sayın basın mensupları! Sizlere, teknolojinin son harikası olan bio-robotu takdim ederim.

MUHABİRLER-(Gülerek, neşeli) Hoş geldiniz! Nasılsınız/ Merhaba/ Hayı!..

ROBOT

-(Sulanma edasıyla) Anam!

PATRON

-Hişşşt! Şey, siz Türk kardeşlerini görünce biraz heyecanlandı da, kusura bakmayın! Arkadaşlar, bu robot, her işi yapabilir. Aylık, zam, izin, tazminat, grev hakkı istemez. Yani tam bize göre bir işçi. İtiraz etmez, şikâyet etmez, münakaşa etmez. İdeal bir vatandaş! Türk örf ve âdetleri ne de uygun olarak imal edilmiştir.

1. MUHABİR -Konuşabiliyor mu?

ROBOT

-Evet bebeğim.

2. MUHABİR -Ne şirin!

1. MUHABİR -Türkiye'de ne olarak çalışmayı düşünüyorsunuz?

ROBOT

-Kadın doktoru. (Kızlar gülerler.) Kadın berberisi.. Kadın terzi..

PATRON

-(Veli'ye) Tüü, Allah kahretsin! Herifin akıllı kadına takıldı.

2. MUHABİR -Kendiniz bir işyeri açmak istemez misiniz?

ROBOT

-Hem de nasıl.

3. MUHABİR -Ne mesela?

ROBOT

-Kadınlar hamamı.

PATRON

-Allah cezası versin, azgın herif!

4. MUHABİR -Hangi Türk yemeklerini tercih ediyorsunuz?

PATRON

-Aman iyi. Bu sorudan bir sakatlık çıkmaz. Haydi cevap ver oğlum!

ROBOT

-Ayşekadın fasulye..

PATRON

-Manyak!

ROBOT

-.kadınbudu köfte, dilber dudacı, kadın göbeği..

3. MUHABİR -Harika. (Kızlar gülüşürler.)

PATRON

-Bu serseri iyicene sapıttı.

1. MUHABİR -En beğendiğiniz tarihi kahramanımız?

ROBOT

-Baltacı Mehmet Paşa.

PATRON

-Boynu altında kalsın. Rezil olduk Veli. Bu düpedüz delirdi. Arkadaşlar!..

3. MUHABİR -Bir dakika efendim.

4. MUHABİR -Lütfen karışmayın!

PATRON

-Her an bir terslik olabilir. Bu şeyin bir lambası bozuk.. Bir vidası eksik..

1. MUHABİR -Hayır. Gayet esprili.

2. MUHABİR -Sosyetik.

3. MUHABİR -Hatta feminist.

4. MUHABİR -Tam bir playman!
ROBOT -Ağzını yiyim.

(Kızlar gülüşüyor.)

PATRON -Anaaaaa! Galiba paçayı kurtarıyoruz Veli. Öylese buyrun, sanık sizini!

3. MUHABİR -Türk örf ve âdetlerine göre imal edildiğinizi kanıtlayabilir misiniz?

PATRON -Hah! İşte soru bu.

ROBOT -Elbette. Mesela sünnetiylim. Şüphenez varsa..

(Elini fermuara atar.)

PATRON -Durtttttt! (Muhabirler, çığlık çığlığa kaçarlar.)

ROBOT -(Arkalarından koşar.) Kaçmayın! Durun! Ne güzel konuşuyorduk.

PATRON -(Robotu kucaklar, durdurur.) Veli, aslan oğlum, yetiş, şunun şalterini indir. Herif zincirlik oldu. (Veli robotun şalterini indirir, çırpınan robot ağır ağır söner.)

VELİ -Tamam.

PATRON -Çok şükür, istop etti kerata. Yardım et benim iki gözüm oğlum, has evladım, aslan Velim. (Robotun kollarına girerler.) Güya elli yıl garantiliydi. Oynadık, kurcaladık, robotu bile delirttik. Düpedüz seksomanyak oldu. Tüüüüü!.. Gidelim, oğlum.

VELİ -Gidelim, babai!

(Robotu da sürekleyerek çıkarlar.)

NAPOLYON -Şimdi de ikinci deli programı: Bir Konu Bir Konuk. Bu programda spikeri Doktor Bey oynayacak.

Bir Konu Bir Konuk

SPIKER

-(Büyük takdimci pozlarında girer, mikrofona takılır.) Eee, tiz-i refat olanın payine kordon dolaşır.. Sayın seyirciler, sevgili misafirler, Bir Konu Bir Konuk programına hoş geldiniz. (Napolyon alkışlayın işareti yapar) Bu içten ve candan alkışlarınız için kendim ve hostesim adına.. Hostesimmm.. Hostesin nerede? Hostesiz program olur mu hiç? Herkesin hostesi var, benimki yok. (Bol makyajlı, gözlerini sık sık açıp kapayan bir kız girer, manken yürüyüşüyle yanına gelir.) Hah!.. Geldi. Artık benim de bir hostesim oldu. Kızım, şurada, güzel güzel dur. Bekle. Çünkü bir program hostesinin ne işe yaradığını ben de bilmiyorum. Sayın seyirciler, sevgili misafirler bugün tarihi bir konumuz var. 18. Osmanlı padişahı, I. ve sonuncu İbrahim. Yani ünlü adıyla Boncuklu Deli İbrahim. Ssst, aman dikkati olalım, sinirlenmesin. Evet, alkışlarınızla.. (Sultan İbrahim emin ve azameli adınlarla girer.) Hoş geldiniz Sultanım. Buyurun padişahım, böyle buyurun....

SULTAN

SPIKER

-(Oturur.) Teşekkür ederim.

-Eteğfurullah. (Oturur, ayak ayak üstüne atar.) Şimdi..

SULTAN

SPIKER

-(Dişlerinin arasından) indir ayağımı.

-Anlamadım efendim.

SULTAN

SPIKER

-İndir ayağın dedim.

-(Zoraki güler.) Heh heh.. Haktırsınız, hata ettim. Bir padişahın huzurunda..

SULTAN

SPIKER

-Hayır.

-Ya?..

SULTAN

-Halkın huzurunda böyle oturulur mu kabak?

SPIKER

-Ben, ekrana çıkıp da başka türlü oturan bir tv'ci hiç görmedim sultanım. Onları taklit ediyorum.

SULTAN

-Biz ki cihan padişahıydık, biz bile tahtımızda, böyle milleti hiçe sayarcasına, ayak ayak üstüne atarak oturamadık. Bu ne biçim oturuştur!

SPIKER

-Biz, tabii, o günlere yetişemedik. Hiç padişah görmedik için..

SULTAN

-Höt, nasıl görmezsiniz? Türk filmlerinin üçte biri padişahlar hakkında. Haydi lafı geveleme de söyle, beni niye çağırıyorsunuz?

SPIKER

-Çağırdık, çünkü tarihin yazdığına göre, gayet ilginç bir hayatınız var da..

SULTAN

-Nesi ilginç?

SPIKER

-Nasıl söylemeli? Renkli bir hayat.

SULTAN

-Nasıl renkli?

SPIKER

-(Soyut jestler yapar.) İşte böyle.

SULTAN

-(Hostese) Görüntü fena değil, ses gitti. (Hostes güler.)

SPIKER

-Ne gülüyorsun be! Deli gibi.

HOSTES

-Hihi.

SPIKER

-Ooooo..

SULTAN

-Haaaa.. Şu meseleeee..

SPIKER

-Evet sultanım, o mesele. Tarihi bir gerçek ama dilim varıp da söyleyemedim.

SULTAN

-Benim deliliğim, tarihi gerçek mi?

SPIKER

-Değil mi?

SULTAN

-Bekle, geliyorum. Önce şunlara bir çift lafım var. (Kalkar, öne gelir, süzer.) Topunuza teessüf ederim. Tüh.. Ayıptır be. Günahtr yahu. Siz ne biçim yurttaşınız? Diyelim ki deliydim.. Bre köftehorlar, 300 yıldır şu şehr-i İstanbul'dan

kim bilir kaç deli geçti, kaç bini de geçip gitmekte. Nerdeyse her metrekareye bir tam deli isabet ediyor. Hiçbirine alırmayıp, bir bana takmanızın sebebi nedir? Hiçbirini deli diye anmayıp, bir tek benim adımı deliye çıkarmanız adalet midir? Söyleyin, bu bana reva mıdır? Ey İstanbul'un belediye başkanları! Ellerinize sağlık. Metro deyin, yol deyin, meydana deyin, ykın İstanbul'u. Ellerinize sağlık. Taş üstünde taş komayın. İntikamımı alın. Üstelik ben deli değildim efendiler!

-Sakin olun sultanım!

-Asıl deli, amcam Mustafa'ydı.

-Aaaaa!

-Daha bilmiyorsun bile. Mamafih siz bu yeni, güzel devletinizin tarihini bile bilmiyorsunuz, bizi mi bileceksiniz?

-Ama efendim tarih diyor ki..

-Sus, paralarım! Onu söylüyorum işte. Adam, sahiden deli olduğu için, bir kere değil iki kere tahtından indirildi. Ama açın tarihi. Allah Allah! O anlı-şanlı Birinci Mustafa. Ben Boncuklu Deli İbrahim! Delirmem için başka hiçbir sebep olmasa, bu yeter! Bunlar tarihçi değil, dedikodu yazarı. Bunlar tarih değil, muzır neşriyat. Allah tarihin hışmından cümlemizi muhafaza eylesin! Amin!

-Oturmaz mısınız? Yoruldunuz.

-Teşekkür ederim. (Oturur.) Sor bakalım köftehor, Boncuklu Deli İbrahim diye anılmak için ben ne yapmışım. Sor!

SPIKER -Kusura bakmayın, neler yapmamışsınız ki sultanım, hüüü.. Soruyorum ama kızmak yok! Ben, tarihin sesiyim.

SULTAN -Tabii, öyle tarihin böyle sesi olur. Sor!

SPIKER -Bir! Haremimizin bahçesindeki havuza, çıplak kızları doldurur, oynasurlarken seyredermişsiniz. Doğru mu?

SULTAN -Evet.

SPIKER -Yaa?

SULTAN -Ne var bunda?

SPIKER -Aman sultanım, daha ne olsun? Rica ederim, bu normal bir tablo mudur?

SULTAN -Sen hiç Efes otelinin yüzme havuzunu gördün mü, zibidi?

SPIKER -Şimdi, o başka..

SULTAN -Sen hiç striptüz seyretmedin mi, öktüz aleyhis-selam?

SPIKER -O daha başka..

SULTAN -Romen balesini izlemedin mi, bre kâfir?

SPIKER -O bambaşka..

SULTAN -Ulan siz yapınca açık hava, bol gıda, spor, sağ-lık, jimnastik, estetik, turistik.. Ben yapınca de-lilik ha? Defol mendeburi!

SPIKER -Havuzdaki kızlara, balıklara yem atar gibi para da serpermişsiniz ama! Ne haber?

SULTAN -Evet.

SPIKER -Sayın sultanım, rica ederim, bu da mı normal?

SULTAN -Fesuphanallah! Yahu siz, gazinoya gidiyor mu-sunuz?

SPIKER -Tabii.

SULTAN -Gidince, dansözü, marul demeti gibi, masanın üstüne çıkarıyor musunuz?

SPIKER -Evet. Ne olmuş?

SULTAN -Sonra da, tövbe estagfurullah! donlarına, sut-yenlerine, kumbara niyetine, para doldurmuyor musunuz? A zevce! Arada ne fark var? Ama siz ne yaparsınız çağdaş ve uygar vatandaş, ben yapınca Boncuklu Deli İbrahim! Defol hergele!

SPIKER -Peki, sakalınıza boncuk dizdiğiniziz de mi ya-lan? Cevap istiyorum.

SULTAN -Kulliyeni!

SPIKER -Yaaa???

SULTAN -Sakal bu be sakal!.. Berber kapısı mı, deve yele-si mi? Validenin, nazar değmesin diye şurama bir mavi boncuk taktığı doğrudur. Valide korkusu, çıkaramadım. Ya siz?

SPIKER -Biz boncuk takmayız sultanım!

SULTAN -Doğrudur, boyunbağınıza inci takarsınız. Kolu-nuza künye. Yakanıza rozet. Bileğinize bilezikli saat. Parmakınıza yüzük. Ayaktabınıza toka. Ulan, boynunuzda böyle nal gibi madalyonlar, senelerce çingiraklı deve gibi dolaşmadınız mı, ha? Ben boncukluysam, bunları takanlar ne? Defol sersemi!

SPIKER -Ya kürk merakınız? Bakalım onu nasıl izah ede-ceksiniz sayın sultanım! Merakla bekliyorum. Heh heh..

SULTAN -Terbiyesiz herif.

SPIKER -Yalan mı? Kürk meraklı değil miydiniz?

SULTAN -Doğru olmasına doğru da, kürk merakı, delilik sebebi olarak ileri sürülür mü, a beyinsizi! Hanı-mefendilere ayıp olmaz mı? Kapat bu konuyu. Başka konuya geç.

SPIKER -Pekâlâ, geçiyorum ve soruyorum. Tarih, özür dilerim, bir seksomanyak olduğunuzu söylüyor ve..

SULTAN

-Evet, devam et..

SPIKER

-Çeşit çeşit macunlar, türlü türlü hocalar, ondan sonra da gerdek üstüne gerdek.. Bu nedir sayın sultanım?

SULTAN

-Ne olacak, hayatım benim bu!

SPIKER

-(*Bu defa keyifle*) Yaaa?

SULTAN

-Ama anlatayım da dinle. Biz beş kardeştik. En büyüğümüz IV. Murad'dı. IV. Murad kim, biliyor musun?

SPIKER

-Evet, İstanbul Kanatlarının Altında filminde gördüm.

SULTAN

-Sussss! Bir Osmanlı padişahı Camoka'ya benzer mi? İyi ki sağ değildi. Yoksa o filme katılanları değil, seyredenleri de temizlerdi. İyi dinle. Murad ağabeyimin emr-ü fermanıyla, üç kardeşimi kestiler. Sizin elektriginiz, suyunuz kesilse deliye dönuyorsunuz, ona göre hesapla. Sıra bendedir diye her gün cellat beklemektelim. Takdir edersin ki, cellat beklemek, otobüs beklemekten biraz daha zordur. Bu şartlar altında bende ne hal kaldı, ne mecal. IV. Murad ağabeyim hakka kavuşunca, tek erkek benim ya, apar topar tahta çıkardılar. İlle bir erkek çocuk diye tutturdular. Bir erkek çocuğum olmadı mı, hanedan yatıyor, devlet batıyor. Ama bende iş yok. Ben bitmişim. Ben doğmadan ölmüşüm. Ağlarım ben halime. Durum çakılınca, saray faaliyetine geçti. Vay valideciğim vay.. Başladı mı hormon tedavileri, vitamin kürleri, padişah macunları, sultan şerbetleri, amber hapları, fizik terapi, doping, hücre nakli, aerobik, sauna, anya manya Romanya.. Derken kendimize geldik. Geldik de bu sefer durabilirsen dur! Oto-

matik topa dönmüşüz. Uçana, kaçana, kımıldayana ateş etmekteyiz. Buna can mı dayanır? Erimekteyim, bitiyorum, mahvoluyorum. Ama ne çare! Hırsum enfasyon gibi, inmek bilmiyor. Neyse, bu gayretle üç oğlum oldu, üçü de tahta çıktı. Anladın mı şimdi gerçeği?

Benimki ne zamparalıklı, ne seksomanyaklık. Kamu göreviydi oğlum, kamu görevi. Devlet işi. Tamam mı? Şimdi gelelim sizlere..

-Efendim, süremiz dolmuş bulunuyor..

-Daha iyi. Çünkü bu konuyu kurcalamak da beylere ayıp olacak. (*Kalkar.*) Sen programı kapa.

Ben de bu programın cariyesine Topkapı'yı gezdireyim. Gel kızım!

(*Kızı elinden tutar, çıkarlar. Tüm deliler oynayanları alkışlayarak sahneyi doldururlar. Doktor öne gelir.*)

DOKTOR

-Siz de yorulunuz, biz de yorulduk. Ama kısırsadan hisse çıkardığınıza güveniyoruz. Müsameremizi bir deli şarkısı ve dansıyla sona erdiriyoruz.

(*Yukardan aşağıya rengârenk deli bayrakları, flamalar, şeritler, püsküller, balonlar, süsler sarkar. Dansa ve şarkıya doktor da katılacaktır. Dans bölümünde küçük akrobatik hareketler, cambazlıklar, sürprizler yer alır. Ama delice hareketler yapılmaz.*)

KORO

Müzik: 8, Şarkı ve Dans: Yaşasın Delilik

-İyiden

Güzelden

Doğrudan

Yana değilse akıl

Yaşasın delilik!

Barıştan

Sevgiden

Erdenden

Yana değilse akıl

Yaşasın delilik!

Doğadan

İnsandan

Yaşandan

Yana değilse akıl

Yaşasın delilik!

DOKTOR

-Hoppaaaaaa!

(Müzik hızlanır, renklenir, tüm kadronun katıldığı dans başlar, ışık oyunları ve coşku içinde sürer ve sona erer.)

İkinci Perdenin ve Oyunun Sonu

KOMŞULARIMIZ

(Oyun, 2 Perde, 10 Sahne)

